

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Karlova 5.
Telefon 2113.

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 18.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—,
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

Cene inseratov: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—.

V demokraciji je rešitev.

Prejšnji in sedanji predsednik čehoslovaške države, gospoda dr. Masaryk in dr. Beneš, sta velika propovednika demokracije (ljudovlade) in demokratične ureditve držav. Njun nauk je ta-le: ljudstvo naj odloča v politiki, gospodarstvu in prosveti samo o svoji usodi. Ljudstvo imej pri ureditvi države in vseh javnih zadev prvo in glavno besedo. Tako bodo posamezne države najboljše urejene v notranjosti, tako bo pa tudi z besedo in naporom pravih ljudskih zastopnikov najboljše zavarovan mir med narodi.

Žal, da je propoved Masaryk-Beneševa ostala v precejšnjem številu evropskih držav glas vpijočega v puščavi. Rdeči diktaturi proletariata (prav za prav nekaterih maloštevilnih neproletarcev-voditeljev) v Rusiji je sledila diktatura črno-srajčnega fašizma v Italiji in rjava diktatura narodnega socializma v Nemčiji. Več primerov nam ni treba navesti, ker omenjeni dovolj jasno dokazujejo, kakšna sreča cveti ljudstvu, posameznikom in celim stanovom in slojem pod avtokratičnimi (samovlastnimi) režimi. Kako pa se takšni režimi trudijo za ohranitev miru na svetu, dokazuje sedanja vojna v severo-vzhodni Afriki.

V tem času je vsem propovednikom in braniteljem demokratične ideje v veliko zadoščenje in hkrati v potrdilo in bodrilo sodba predsednika Zedinjenih držav Sev. Amerike g. Roosevelta, ki jo je izjavil na seji ameriškega kongresa (poslanske zbornice in senata) in ki jo je sporočil vsemu kulturnemu svetu, posebej pa evropskim državam. Njegov poziv se glasi: Nazaj k demokraciji v tistih državah, kjer so zavlada diktature! Izpopolnitev demokratične ureditve v državah, ki imajo to obliko vladavine! Demokracija imej prvo besedo v odnošajih naroda do naroda, države do države!

Narodi, tako je poudaril g. Roosevelt, niso prežeti napadalnega duha, toda nimajo prilike, da bi izrazili svojo voljo, nimajo možnosti, da bi si izbrali demokratičen režim, marveč so prisiljeni, da slepo sledijo vsemu, kar jim ukažejo oni, ki imajo nad njimi avtokratično oblast. Nevarnost za mir, ki svetu preti od takih vlad, je g. Roosevelt tako označil: Vlade teh narodov so v svoji slepi nestrpnosti prišle tako daleč, da verujejo v neki zakon meča in pesti ter da širijo fantastične pojme o nekem svojem namišljenem poslanstvu nad drugimi narodi. Priznam, da te moje besede, ki jih tukaj dobro premišljeno izgovarjam, ne bodo popularne med narodi, ki se zavedajo, da govorim o njih. Toda te moje besede in ta moja čuvstva bodo

naletela na simpatije in razumevanje pri vseh narodih, ki resnično in iskreno žele miru.

L. 1933 sem izjavil, da je do 90 odstotkov narodov zadovoljnih z mejami svojih držav in da so vsikdar pripravljeni še bolj zmanjšati svoje oborožene sile, ako bi na to pristali tudi drugi narodi. To je tudi še danes sveta resnica. Mir sveta in dobro voljo med narodi ovira samo 10 do 15 odstotkov vsega prebivalstva sveta, kar je tudi glavni razlog, zaradi katerega so do sedaj propadle vse akcije za razorožitev. Nastopilo je baš nasprotno, v veliki meri se danes oborožujejo vsi narodi na vodi, na kopnem in v zraku. To je tudi vzrok, da naporji za omejitev oboroževanja na morju

V NAŠI DRŽAVI.

Skupščina in banovinski sveti. Merodajni krogi napovedujejo, da bode sklicana skupščina dne 20. t. m. Izročila bo proračun finančnemu odboru in se lotila razprave o trgovskem in združnem zakonu, če bosta odbora, ki ta zakon pregledujeta, med tem s svojim delom gotova. O proračunu bodo razpravljali v skrajšanem roku. Prve dni tekočega tedna so zborovali skupščinski odbori za novi trgovski in združni zakon ter za prošnje in pritožbe. — Začetkom meseca februarja bodo sklicani banovinski sveti, da odobrijo banovinske proračune.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Najnovejša pobratimija med Francijo in Anglijo. Po poročilih iz pariškega časopisa sta Anglija in Francija že izdelali načrt o medsebojni vojaški pomoči, ki določa med drugim:

1. Obrambo angleške posesti na Sredozemskem morju v primeru potrebe s pomočjo vsega pomorskega in zračnega brodogoja Francije.

2. Anglija se obvezuje, da priskoči v primeru potrebe Franciji na pomoč z vsemi svojimi motoriziranimi oddelki ter z vso svojo oboroženo silo na morju in v zraku v primeru, če bi bilo v nevarnosti obmejno ozemlje Francije.

3. Najtesnejše sodelovanje Anglije v obrambi severne Francije.

4. Francija se obvezuje, da bo že sedaj poslala svoje glavne pomorske sile pred Gibraltar, da bi mogle v primeru spopada z Italijo takoj stopiti v akcijo.

vsja ta leta niso dovedli do nikakega večjega uspeha.

Predsednik velike demokratične države v Ameriki je spregovoril svetu obrambne besede za demokracijo in obsodilne za diktaturo ter se tako dvignil do višine zastopnika svetovne demokracije, ki hoče svetu ohraniti veliko dobroto miru. Fašizem je nasilje na znotraj in prenos nasilnih metod v zunanjo politiko. To pa je zanikanje načel in metod Zveze narodov, ki se trudi ohraniti človeštvu mir. Iz demokratičnih načel nekdanjega severoameriškega predsednika W. Wilsona je ta Zveza vznikla, besede sedanjega predsednika pa učinkujejo na njo spodbujevalno in bodrilno. Čim prej pride obračun s fašističnimi in drugovrstnimi diktaturami, čim prej dobi povsod na svetu žezlo v roke demokracija, tem boljše za narode in države.

Petrolejska sankcija in Angleži. Angleška vlada bo imela prihodnje dni sejo, na kateri bo razpravljala o mednarodnem položaju in o vprašanju petrolejske prepovedi glede Italije. Kakor trde poučeni krogi, angleška vlada v vprašanju poostrejitve sankcij proti Italijanom in uvedbe petrolejske prepovedi ne bo prednjačila. Počakala bo, da bodo te predloge stavile druge države. Nato šele bo zavzela napram tem vprašanjem svoje stališče. Ministrski predsednik angleške vlade Baldwin je sprejel ameriškega državnega podtajnika Philipsa in imel z njim daljši sestanek, ki ga spravljajo v dobro poučenih krogih v zvezo z vprašanjem petrolejske sankcije.

Zvezo so sklenile azijske države Turčija, Irak, Perzija in Afganistan.

Francija posoja boljševikom denar. 800 milijonov frankov (2 in pol milijarde dinarjev) bodo posodili Francozi Rusiji. — Gradbeni načrt francoskega letalskega ministrstva predvideva 2 in pol milijarde za modernizacijo francoskega letalskega brodogoja.

Volitve v Španiji se bodo vršile dne 16. februarja t. l., parlament pa se bo sestal dne 16. marca t. l.

Afriška ljudstva se prebujejo. Vojna v Abesiniji je naletela na velik odmev med afriškimi domačini. Arabska in zamorska plemena postajajo samozavestnejša ter so se začela upirati nadoblasti belih držav. V francoskem Maroku je prišlo že do spopadov med francoskimi posadkami in domačini.

Krajevne odbore IRZ

opozarjamo, da občinski uradi popravilno meseca januarja t. l. volilna imeni.

te ter predlagajte občinskemu uradu iz-
pise in vpise!

Zakon o volilnih imenikih par. 5 pravi:
»Občinski uradi morajo izvršiti uradoma
vsako leto od dne 1. do vštete dne 31.
januarja popravke teh imenikov, pri tem
vpišejo vanje s svojim sklepom vse ose-

be, ki imajo volilno pravico, a niso dotlej
vpisane ter izpuste na isti način one, ki
so izgubili to pravico. Občinski urad vpi-
suje vojake, ki so odslužili svoj rok, ura-
doma v volilni imenik po odslužitvi roka.
Istotako vpisuje vojake, ki v tem letu
odslužijo svoj rok.«

Za zvezo s katoliško cerkvijo. Kakor se
poroča iz New Yorka, je 29 visokih dostoj-
anstvenikov protestantovske škofovske
cerkve storilo prve korake za prestop v ka-
tolicizem. Izdali so poslanico, ki v njej po-
udarjajo, da je protestantizem v Zedinjenih
državah pretrpel brodolom v kultur-
nem, moralnem in verskem oziru. Ako se
veroizpovedi delijo in drobijo v razne sku-
pine, s tem ne ojačajo, marveč oslabijo ob-
rambo krščanstva. Rim more in mora biti
središče edinsti in odpora. Ta poslanica,
ki so jo objavili časniki, je vzbudila ogrom-
no zanimanje v javnosti. Protestantški
škof Konrad v Bostonu se tej poslanici
pridružuje z izjavo: »Težnji po zedinjenju
želim popolnega uspeha; zedinjenje je
namreč edino učinkovito sredstvo v borbi
zoper komunizem in brezboštvo, ki se ved-
no bolj širi in napreduje.«

Katoličani v Palestini. Stanje katoliča-
nov v sveti deželi se slabša od leta do leta,
čim bolj napreduje priseljevanje Judov v
Palestino. Položaj postaja tem bolj kritič-
en, ker sedanja uprava Palestine, ki je
od angleško nadoblastjo, katoličanom ni-
kakor ni naklonjena. Katoličani zahtevajo
od vrhovne vlade, naj jim spričo rastočega
židovskega naseljevanja zasigura stare
pravice vsem kristjanom svetih krajev.
Vlada doslej v tem oziru ni nič storila. Ka-

toliška manjšina v Palestini izgubiva ved-
no več svojih pravic, mandatna oblast pa
ji kljub opetovanim obljubam noče priti
na pomoč. Zato se v vesoljnem katolicizmu
vedno bolj uveljavlja zahteva, naj sveti
kraj Palestne dobijo ne samo jamstvo
Anglije, marveč se tudi postavijo pod za-
ščito Zveze narodov v Ženevi.

Škatlja cigar abesinskemu cesarju. Abe-
sinski cesar Haile Selassie je prejel od
Hrvatov v Chicagu v Zedinjenih državah
Sev. Amerike škatljo cigar kot božično da-
rilo. Ozadje tega darila tvori italijansko-
abesinska vojna, odnosno neki hrvatski
vojak, ki se je boril v vrstah italijanskih
vojakov. To je Klemen Sergotič, doma z
Reke. Prišel je v abesinsko vojno ujetni-
štvo ter bil poslan v glavno mesto Adis
Abbebo. Dobil je delo v cesarski garaži.
Ko so hrvatski delavci v tovarni za cigare
v Chicagu zvedeli iz časopisja za to, so
začeli nabirati denar Sergotiču v podporo.
Nabrali so precejšnjo vsoto dolarjev ter
jih poslali v Adis Abbebo. Pa tudi na ce-
sarja niso pozabili, marveč so mu poslali
kot darilo za krščanski Božič škatljo ci-
gar v znak priznanja in spoštovanja.

Stopree. Kakor vsako leto bomo obhajali tudi
letos patronicij ali god našega farnega patrona
sv. Antona Pušč. dne 17. in 19. januarja s slo-
vesnim ranim in poznim svetim opravilom. Vsi
častilci sv. Antona, ki imate veliko zaupanje do
njega, pridite in odkrijte mu svoje težnje in on
vas bo uslišal in vam bo izprosil božjega blago-
slova.

Legitimacija.

Kdo si?

Dandanes se je treba tolikokrat legiti-
mirati, da smo se že vsi navadili na to
tujo in nerodno besedo. Zdaj pa zdaj nas
kdo vpraša, kdo si? Na tem mestu pa ne
vprašamo ne po vašem imenu in kraju,
ampak po vašem mišljenju. Mi danes sli-
šimo vaš odgovor na to naše vprašanje:
Jaz sem katoliški Slovenec!

Imaš legitimacijo?

To vprašanje sledi takoj prvemu. Tre-
ba se je z gotovo legitimacijo izkazati, da
si res katoliški Slovenec. To bi morda
lahko napravil z domovnico in katoliškim
krstnim listom. To lahko marsikdo nap-
ravi, a kljub temu nima pravice, da bi
rekel o sebi, da je katoliški Slovenec. Ka-
toliški Slovenec se legitimira s katoliškim
časopisom, ki ga ima zase in za svojo
družino.

V letu 1936

naj velja za vse katoliške slovenske hiše
kot legitimacija to, da so naročene na
»Slovenskega gospodarja«, ki je v tem
letu stopil v svojo 70. leto. Mnogo novih
naročnikov, ki se spominjajo našega lista
iz prejšnjih let, je zopet pristopilo v krog

naročnikov in nam pišejo, da kljub vsem
težavam smatrajo za svojo katoliško in
narodno dolžnost, da so letos med naroč-
niki.

Tudi bomo letos zapisali vse letošnje celo-
letne naročnike in jih obdržali za stalno v
seznamu.

Vsaki pet let se bode v bodoče vršila
kontrola, kdo je ostal zvest. Tudi bomo
ob koncu letošnjega leta doposlali vsem
posebno hišno podobo, kjer bodo imeli po-
trjeno, da so bili v tem jubilejnem letu
naročniki »Slovenskega gospodarja«. Po-
doba bo v ponos vsaki krščanski sloven-
ski hiši. Zato prosimo vse, da ostanejo
zvesti, zato vabimo vse, ki niso še naroč-
niki, da se pridružijo, zato ste prejeli tu-
di še enkrat položnice, da ste jih dali so-
sedu ali znancu, ponovno pogledajte, če je
res naročil!

Brez razlike, kje ste, kaj ste, vsi imejte v
tem letu legitimacijo: »Slovenskega gos-
podarja«!

Samo ta mesec je še čas!

Opozarjamo vse, da bomo dali v seznam
zavarovanih naročnikov samo tiste, ki bo-

do imeli tekom meseca januarja 1936 pla-
čano vso naročnino za leto 1936, zato tu-
di v bodoče ne bomo mogli delati nobene
izjeme. Lansko leto jih je precejšnje šte-
vilo na to določbo pozabilo in kljub na-
šemu prizadevanju ni bilo mogoče doseči
izplačila zavarovalnine! Zato sedaj naprej
vse opozarjamo, da bo tudi v tem letu ta-
ko postopanje.

Celoletna naročnina znaša Din 32.—,
polletna Din 16.—, četrletna Din 9.—,
Naroča se na naslov:

Uprava »Slov. gospodarja«,
Maribor.

Osebnosti.

Ljubljanski škof dr. Gregor. Rožman,
ki se je mudil štiri mesece na misijonih
med Slovenci po Združenih državah Se-
verne Amerike, se je vrnil 12. januarja v
Ljubljano.

70letnico je slavil v Ptujju v minorit-
skem samostanu g. pater Bernardin ša-
lamun. Jubilant je bil dolga leta kaplan
pri Sv. Trojici v Halozah. K jubileju naše
častitke!

Petdesetletnico je obhajal v Ormožu
daleč znani ter obče čislani in priljubljeni
kirurg ormoške bolnice križniškega reda
g. dr. Ant. Horvat. Naše prav iskrene če-
stitke!

Duhovniške vesti. Za škofijskega vodi-
telja Družbe treznosti je vsled obolevosti
g. Alojzija Sunčiča imenovan g. dr. Josip
Meško, kaplan pri Sv. Magdalen v Mari-
boru. — Postavljena sta bila gg. frančiš-
kan p. Ladislav Pintar za župnika-vikar-
ja pri Sv. Trojici v Slov. gor., in Alojzij
Pavlič, vpokojeni profesor veronauka in
provizor v Jurkloštru, za soprovizorja
župnije Sv. Lenart nad Laškim. — Na-
stavljen je bil frančiškan p. Henrik Da-
miš za kaplana v Brežicah.

Pogreb † Franca Lipeja v sredo 8. ja-
nuarja v Brežicah je bil javno spričevanje
o tem, kako ljudstvo spoštuje in ceni mo-
že, ki se nesebično trudijo za njegov blagor.
Ob ogromni udeležbi meščanstva in
okoliškega ljudstva je mestni župnik g.
Klasinc ob 10. uri predpoldne blagoslovil
truplo pokojnega ter poudaril njegove za-
sluge za cerkev in župnijo. G. rajhenbur-
ški župnik konz. svetnik Tratnik je pouda-
ril v svojih lepih besedah silno izgubo, ki
je zadela s smrtjo g. Lipeja njegov dom,
mesto Brežice in ves okraj. Od rajnega se
je poleg mestnega župana dr. Drnovška
poslovil njegov bizeljski rojak g. Janežič
in na občinski meji g. sreski načelnik Po-
klukar, ki je zlasti osvetlil veliko narodno
delo pokojnikovo. Truplo je bilo nato pre-
peljano v žalec ter v župni cerkvi položeno
na mrtvaški oder. Ob 4. uri popoldne je
g. konz. svetnik Veternik ob številni asi-
stenci blagoslovil truplo rajnega. Za krsto
so stopali najprej sorodniki, med njimi
bivši mariborski župan dr. Lipold, svak
pokojnega, zet rajnega Lipeja g. dr. Beglez
z gospo Zlato. Takoj za sorodniki je šel v
žalnem sprevedu g. ban dr. Natlačen. Iz
Maribora so se udeležili pogreba g. župan
dr. Juvan, notar dr. Bartol, profesor dr.
Hohnjec in dr. Leskovar, ki se je ob odpr-

tem grobu poslovil od rajnega v imenu sedanjega vodstva JRZ. Pevci so zapeli ganljivo žalostinko »Nad zvezdami«. Plemeniti, srčno dobri in za krščansko in narodno stvar požrtvovalno delavni Franc Lipelj, počivaj v miru! Preostalim naše iskreno sožalje!

Smrt v visoki starosti. V Slovenskih Kojnicah je umrl v visoki starosti 89 let tamošnji trgovec in posestnik g. Martin Ogorevc. Rajnemu svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Nesreče.

Avtomobilska nesreča. Dne 8. januarja popoldne sta se mudila v krčmi »Novi svet« v Studencih pri Mariboru z avtomobilom Oton Erlich iz Maribora in Ant. Pesek, gostilničar iz Gornjega Radvanja. Ko sta se oba omenjena odpeljala v Maribor, sta vzela seboj gostilničarjevo ženo. Med vožnjo je zašel avto s ceste in po strmini proti Dravi. Z vso silo je priletel v leseno uto I. Uraniča, ki se je podrla. Avtomobil se je razbil, vsi trije, ki so bili v vozilu, so bili ranjeni, vendar ne opasno.

Eden od treh kraljev si je zlomil nogo. Po Spodnji Polskavi pri Mariboru so hodili trije kralji popevat od hiše do hiše. Enega od treh kraljev in sicer 35letnega Ivana Frinca, so pri neki hiši tako pognali preko praga, da si je zlomil pri padcu levo nogo in so ga morali prepeljati v bolnico.

Velik požar. Dne 10. januarja je izbruhnil ogenj v gospodarskem poslopju posestnika Antona Egerja v Sp. Jablanah pri Cirkovcah na Dravskem polju. Ogenj se je raztegnil na sosedna gospodarska poslopja Franca Peršuha in Franca Kovačeca. Poslopja so pogorela do tal in je škoda za 100.000 Din. Letos je to v Sp. Jablanah drugi požar, lani jih je bilo 6.

Berač smrtna žrtev avtomobilske nesreče. Dne 10. januarja je peljal šofer Stanislav Jakomin iz Ljubljane v tovornem avtomobilu jaboika iz Lukovice proti Dornžalam. Na odcepu banovinske ceste od državne v smeri proti Moravčam je zgubil šofer oblast nad volanom. Vozilo je zdrčalo navzdol po klancu in zadelo v 76letnega berača Mihaela Gamsa iz Mekinj pri Kamniku tako, da ga je vrglo 4 metre daleč. Revez je obležal nezavesten in je kmalu po nesrečnem sunku izdahnul.

Padel 40 m globoko in se ubil. 75letni prevžitkar Blaž Golob iz Županjih njiv pri Kamniku se je odpravil s košem na planino Hudi konec po seno. Zvečer ga ni bilo domov. Šli so ga iskat in so ga našli ubitega pod skalno steno. Starček ni dobro videl, padel je 40 m globoko in se ubil.

Mlad delavec smrtno ponesrečil. V tovarni na Jesenicah je 8. t. m. smrtno ponesrečil mladi delavec Emerik Iskra. Ogrodje žerjava je delavčevo glavo pritisnilo ob steber in mu jo je zdrobilo.

Delavca podsulo. V kamnolomu v Dvoru pri Polhovem gradu je podsulo Josipa Zdešar, 35letnega delavca. Zlomilo mu je levo nogo ter desno roko in je dobil tudi sicer resne poškodbe. Težko ranjenega so prepeljali v ljubljansko bolnico.

Železniške nesreče v zadnjih letih. Dne 12. decembra 1917 je padel v prepad pri Sv. Mihaelu de Morienne na Francoskem vlak z vojaštvom, ki se je peljalo na dopuste. Ubitih je bilo 450 vojakov. Meseca

oktobra je zahtevala železniška nesreča pri Agigiji na Turškem 300 smrtnih žrtev. Bilanca železniškega trčenja na sv. ti večer leta 1933 v Lagny pri Parizu je znašala 217 mrtvih in 250 ranjenih. V Toskani na Italijanskem sta trčila potniški avto in avtobus na tračnicah. Ob tej priliki je bilo 34 mrtvih. Trčenje dveh vlakov v lanskem letu na progi Moskva—Leningrad je zahtevalo 26 mrtvih. Pri isti nesreči je bilo ubitih blizu Londona 15 oseb in pri Kairi v Egiptu 13 oseb.

Nesreča v stari vojašnici v Gradcu. V stari vojašnici Lazaretfeld v Gradcu sta nastanjena dva letnika enoletnih prostovoljcev in en topniški polk. Dne 11. t. m., krog 9. ure predpoldne se je zrušil v srednjem delu poslopja strop med drugim in tretjim nadstropjem. Porušeni strop je potegnil seboj osem prostorov. Nesreča je zahtevala 1 mrtvega in več ranjenih. K sreči je bilo vojaštvo ob času nesreče zunaj na vežbah, sicer bi bilo mnogo več žrtev. Vojašnica je bila zgrajena l. 1848 in čisto razpokana.

Občinske volitve v št. lju v Slov. goricah.

Volilci! Domačini! Prijatelji! Kot Vaš rojak Vas vse volilce: kmete, delavce, viničarje, obrtnike, državne uslužbence, invalide, hlapce in sploh vse može in fante, ki ste vpisani v volilni imenik, kot star prijatelj prosim in vabim, da prihodnjo nedeljo dne 19. januarja vsi glasujete za listo g. Karla Swaty.

Da bo zmaga čim bolj sijajna, pojdite vsi volit Swatyja in povabite vse svoje sosedje in znance, da bodo storili isto! V zadnjem momentu Vam kličem, ne dajte se premotiti od nikogar, naj Vam govori kar hoče, ampak vsi volite samo Swatyja. Pozdravljeni!

Franjo Žebot.

Razne novice.

Tako postopa Avstrija! Avstrijska oblast na Koroškem zahteva od vsakega naročnika Mohorjeve družbe za letošnjo pošiljko knjig 140 Din carine.

Močan potresni sunek smo čutili 8. t. m. pet minut pred polšesto uro zvečer po celi Sloveniji.

Avstrija izganja naše hlapce in dokle. Preko mosta v Cmureku ob severni meji so izgnali iz Avstrije pet hlapcev in dekel, ki so služili na avstrijskih tleh že več let.

Avstrijci bi jih bili radi obdržali v službi, ker so bili pridni in poštene, a so dobili od deželne vlade v Gradcu povelje, da jih morajo nemudoma odpustiti. Prišli so po izgnane orožniki in so jih odgnali preko meje.

Po 20 letih se je vrnil iz ruskega ujetništva preko Maribora Mato Vojnovič iz Sunje na Hrvaškem. Omenjeni je zvedel o obstoju Jugoslavije pred 4 leti.

17 kg težkega purana je zredil posestnik Žnidarič pri Ljubregu. Izvozna tvrdka v Varaždinu je poslala izredno težkega purana na Angleško.

Koliko imamo v Sloveniji odvetnikov? Po podatkih Odvetniške zbornice je bilo koncem leta v Sloveniji 249 odvetnikov. V Ljubljani jih je 83, tako da pride na 1000 prebivalcev Velike Ljubljane že 1 odvetnik. Maribor šteje 41 odvetnikov. V Celju posluje kar 24 odvetnikov, v Novem mestu jih je samo 9, prav toliko jih tudi v Ptuj. kjer je le sedež sreskega sodišča. Murska Sobota ima 4, Dolnja Lendava 3 odvetnike.

Letalo angleškega Rdečega križa pristalo na naših tleh. Radi goste megle je moralo pristati najprej na letališču v Novem Sadu nato pa še v Beogradu veliko letalo angleškega Rdečega križa. Z letalom je potoval general Rdečega križa Felaut in njegovi spremljevalci v Abesinijo. V Novem Sadu so bili Angleži gosti poveljnika naših letalcev, v Beogradu pa našega Rdečega križa. Obiskali so tudi angleškega poslanika. Iz Beograda so odleteli v Atene v Grčijo, pot pa jih je vodila preko Aleksandrije v Addis Abebo, kjer se priključijo tamošnjim angleškim bolničarjem.

Bač'a zgradi v Zagrebu 14 nadstropno poslopje, ki bo doseglo višino 48 m. Nebotičnik bo stal v Illici. 6 nadstropij bo iz betona, ostalih 8 iz jekla in stekla. Z delom bodo pričeli na sponlad.

Marsejsko obravnavo proti morilcem našega kralja bodo nadaljevali v Aix de Provence 5. februarja t. l.

Še ena žrtev marsejskega atentata. Kakor obče znano, sta bila prvotno smrtni žrtvi v Marseju na Francoskem poleg atentatorja naš kralj Aleksander in francoski minister Barthou. Ob priliki napada je bil ranjen tudi še francoski policijski stražnik Galy, ki je podlegel te dni posledicam ran.

Hude poplave so imeli v minulem tednu na Francoskem. Od povodenj je bila občutno prizadeta petina celotnega ozemlja države. Take povodnji kakor letošnja niso imeli na Francoskem od leta 1910.

Novi Zeppelin »L Z 129« bo kmalu dograjen v ladjedelnici Friedrichshafen, o.

Da ima gospa Ivanka srečo? Tako mislite sosedi, ker ji vedno vse gladko poteče. Gospa Ivanka pa pojasni: Sreča je v delu in v pravilni izbiri sredstev za gospodinjstvo. Tudi pri perilu. Terpentinovo milo Zlatorog, ki jaz žnjim vedno perem, da vedno belo in duhteče perilo. To milo pere skrajno prizanesljivo in perilo traja dolgo let. To srečo si lahko vsak privošči.

Zlatorogovo TERPENTINOVNO MILO

Bodenskem jezru. Novi zračni orjak je dolg 138 m in znaša njegov največji premer 41.2 m. V prvi polovici februarja se bo podal novi Zeppelin na pot poskušnje vožnje.

Nemška tretja oklopna ladja spuščena v morje. Tretja nemška oklopnica »Grof Spee« je bila te dni v nemški vojni luki Kiel spuščena v morje. Nova bojna ladja je dobila ime po nemškem admiralu grofu Spee, ki se je odlikoval ob izbruhu svetovne vojne s svojimi križarkami v bojih z Angleži in Japonci. Ustavljaj se je dolgo premoči, dokler mu niso ugonobili Angleži vseh ladij in je utonilo 2310 nemških častnikov in mornarjev z admiralom vred.

Novi svetovalec abesinskega cesarja. Te dni je došel v abesinsko prestolico v Addis Abebo novi zunanjepolitični svetovalec abesinske vlade dr. Spencer, ki je študiral v Nemčiji in Švici. Spencer je specialist za mednarodno pravo in je pri abesinskem cesarju naslednik švedskega generala Virginia.

300letnica pošte na Švedskem. Dne 20. februarja t. l. bodo obhajali na Švedskem 300letni jubilej pošte. Švedska je bila četrta država, ki je pred 300 leti upeljala državno pošto. Francoska državna pošta beleži svoje rojstvo l. 1633, danska 1624 in angleška 1635.

Seznam izgub v Chaco vojni. Med južnoameriškima državama Bolivija in Paragvaj je vihrala predlanskem ter še lani srdita vojna za pokrajino Chaco, ki se razprostira po pragozdovih med obema republikama. Ta vojna je zahtevala 100 tisoč človeških žrtev. Obe državi, ki šteta skupno ne čisto 4 milijone prebivalcev, imata iz omenjene vojne 600.000 vojnih poškodovancev. Največ je trpelo vojaštvo radi bolezni ter pomanjkanja. V pokrajini Picouiba je zgubila bolivijska armada, ki je štela 12.000 mož — 8000. Večja kolona, ki je zašla v malarični pekel pokrajine Chaco, je pomrla radi gladi in žeje. Bolivijci so ujeli 1500 Paragvajcev in so jih skušali spraviti v ujet-

Gospodična Girger Rogers je bila imenovana od guvernerja severoameriške države Teksas za častnega admirala. Omenjena je prednašala mornarjem pesmi in je veliko pripomogla, da je postala mornarica pri narodu priljubljena.

niško taborišče na razdaljo 300 km. Od teh ujetnikov ni dosegel niti eden taborišča, ampak so vsi obnemogli med dolgo potjo.

Trdo stolico,

katar debelega črevesa, neprijeten počutek vsled zaprtja zdravi prirodna 1275

Franz-Josefova

grenka voda, zavžita po eno malo čašo zjutraj in zvečer.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

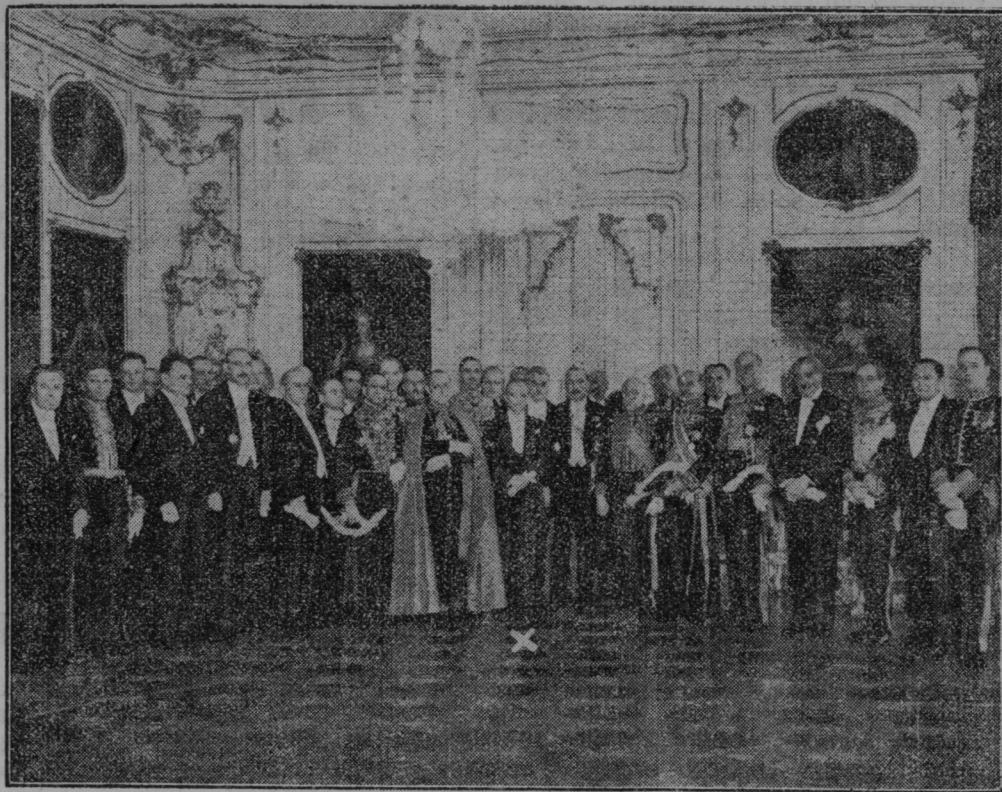
Od danes naprej snežke svetovne znamke »Tretorn« št. 35—38 po 10 in 15 Din ter moške in ženske galoše vseh velikosti po 29 Din. Stermecki, Celje. 57

Neveste in ženi! V zakonu bo rabila mlada gospodinja dobro kuharsko knjigo. Pri Mohorjevi družbi v Celju dobite »Kuharico«, ki vsebuje skoro 1000 raznih preizkušenih receptov za pripravljanje dobre in okusne domače hrane. Naročite knjigo takoj po dopisnici! Broširan izvod stane Din 21.— (za neude Din 28.—), vezan izvod Din 30.— (za neude Din 40.—). 50

Obžalovanja vredni slučaj.

Vlom v Mariboru. V noči od 11. na 12. t. m. je bilo v Mariboru vlomljeno v pisarno trgovca z motornimi kolesi Lotza. Vlomilec je ukradel iz manjše blagajne za 1000 Din drobiža, drugo blagajno s 1300 Din je odnesel in prisvojil si je tudi hranilno knjižico za 1500 Din ter podpisanih menic za 200.000 Din.

Žalosten pojav pri današnji mladini. Od Sv. Petra pri Mariboru smo prejeli naslednje poročilo: Dne 10. januarja zjutraj se je odigrala v viničariji v Metavi pri št. Petru vse obsodbe vredna ljubezenska žaloigra. 22letni hlapec Janez Klemenčič in viničarska hči Jožefa Sedič sta sklenila, da gresta skupno v prostovoljno smrt. Oba so našli omenjenega jutra prestreljenih prs v mlaki krvi in so poklicali na pomoč mariborski rešilni oddelek, ki je prepeljal oba mladostna zaslepljenca v mariborsko bolnico. Klemenčič je bil pri prepeljavi še v globoki nezavesti, deklina

Novoletni sprejem pri novem predsedniku Čehoslovaške — dr. Benešu.

Pretežni del Angleške je bil v zadnjem času vsled nalivov pod vodo.

pa se je osvestila in je povedala, kako je došlo do vse obsodbe vrednega krvavega dejanja. Najprej si je pognal v prsa kroglo Klemenčič, nato je pograbila orožje deklina in se ustrelila v prsa. Sedičeva je že izven vsake nevarnosti, med tem ko je Klemenčičevo stanje prav resno.

Tatovi so se splazili v hišo Ivana in Marije Danko v Limbušu pri Mariboru. Odnesli so 400 D v gotovini in raznih predmetov za 2000 Din.

Ponarejevalec pod ključem. V Štrihovcu pri Št. Ilju v Slov. goricah so zaprli orožniki hrvaškega priseljenca Štefana Podgajski, ker je hotel s ponarejenim 20 Din novcem plačati v neki gostilni. Pri hišni preiskavi so našli oblike ali modle za vliivanje kovancev.

Zaplomba šmarnice. V Mariboru v Mlinški ulici je prodajal posestnikov sin iz mariborske okolice kar brez dovoljenja po zelo nizki ceni šmarnico. Oblast je pa le zvedela za švercarsko točenje in je za, plenila lastniku preostalo zalogo 250 l. Zadevo ima v rokah sodišče.

Popivanje vzrok uboja. Pri posestnici Lizi Firbas v Jiršovcih pri Ptujju so se v pijanosti sprli 30letni Karl Zajko iz Trnovske vasi ter njegova znanca Jožef Nerat in Franc Potočnik. Sredi prepira je potegnil Zajko izpod suknje dolg kuhinjski nož in ga je vrgel v Nerata. Zadel ga je v vrat, vendar ne nevarno. Nato sta se pognala Nerat in Potočnik v napadaleca in pretep je trajal tako dolgo, dokler ni obležal Zajko mrtev.

Skrajno surov brat. 30 letni Rok Kolar, kmečki sin iz Mostečnega pri Makolah, je napadel v pijanosti svojo starejšo sestro Terezijo omoženo Kajnc, in jo je pobil na tla z motiko. Smrtono varno ranjeno so prepeljali v bolnico, kjer je podlegla poškodb.

Cerkveni rop in bogoskrunstvo. Iz Izlak pri Zagorju ob Savi poročajo: Pri nas na Izlakah je bilo v noči vlomljeno pri stranskih cerkvenih vratih. Vlomitec se je lotil tabernaklja in vzel iz njega ciborij in monštranco. Zginilo je iz ciborija 150 hostij. Na tleh je bila samo ena mala ho-

stija in dva drobca velike hostije. Lopov je izpraznil tudi vse nabiralnike. Ljudje so videli, kako se je potikal par dni pred vlomom krog cerkve velik moški v črni suknji, katerega pa orožniki še nimajo.

Z lizolom smrtno zastrupljenega so našli v Tivoli v Ljubljani 47letnega zavarovalnega agenta Antona Žitnika.

Slovenski orožnik žrtev tihotapčeve krogle. V Golubovcu v Črni gori so se lotili financarji tobačnega tihotapca, ki jim ni hotel izročiti tobaka. Poklicali so na pomoč orožnike. Ko je prišel v bližino tihotapske hiše Anton Bukovšek, orožniški narednik iz Loč pri Poljčanah, je padel strel skozi okno. Krogla, ki je bila namenjena finančnemu stražniku, je zadela Bukovška v lice, mu pretrgala čeljust in izstopila na tilniku. Ko se je zadeti zgrudil, so bile njegove zadnje besede: »Pozdravite mi mater!« Svojci so ga dali prepeljati iz Črne gore v Loče, kjer so mu priredili stanovski tovariši lep pogreb.

Izpred sodišča.

Dva obsojena radi uboja. Dne 11. jan. sta bila v Mariboru na zatožni klopi 21letni posestniški sin Štefan Lepej in 27letni zidar Anton Španinger. V Stopnem sta prizadela 19. decembra l. l. Francu Babšku, ki je izzival, s koli smrtonosne poškode. Lepej je bil obsojen na 4 leta, Španinger na 5 let robije.

Obsodba zaradi težke telesne poškodbe. Lani 16. junija je napadel 22letni viničarski sin Ciril Štrakel iz Ljutómera viničarja Vrbnjaka in njegovega prijatelja, ter oba z nožem hudo poškodoval. Štrakel je bil tó dni v Mariboru obsojen na 1 leto in 2 meseca ječe.

Slovenska Krajina.

Klic tajne. Veliko naših sinov in hčera je raztresenih po tujih državah, zlasti v Franciji jih je veliko. Domoljubna so njihova pisma, polna hrepenenja po domačem kraju. A ena skrb nam stoji pred očmi: ali jih ne bo pokvarila

Oglas je registr. po l. 2. Pr. 6794 od 1. III. 1935.

tujina. Teško je to vprašanje in se nam zajeda prav živo v naše misli. Res je, da so naše težnje glede zaposlenosti sezonskega delavstva velike, vendar nas pa pri vsem le eno moti: če jih že spravijo v tujino, ali preskrbijo za nje tudi v duhovnem oziru? Vsekako bomo morali na to paziti veliko bolj, ker nečemo, da bi postali ob svojem povratku v domovino rak-rana na našem narodnem telesu. Če pa hočemo, da bo za naše izseljence in sezonsko delavstvo preskrbljeno v zadostni meri, moramo preskrbeti tem članom naše narodnosti v tujini dobre časopise. Mislimo bomo morali na to in organizirati razširjenje krščanskega časopisja širom celega sveta. S tem bomo poskrbeli najbolj ne samo glede narodnosti, temveč tudi v duhovnem oziru. In to je tudi naša dolžnost, če ljubimo res našo domovino!

Sobota. Rdeči križ v Soboti je daroval za revne otroke, ki so bili na zdravljenju v bolnici, za božičnico 300 Din. Lepa hvala! — Umrli so v soboški bolnici v mesecu decembru dve moški osebi, dve ženski osebi, vsi že starejši, in ena deklica. — Mati pokojnega Lukaška, ki je tako tragično preminil kot sofer ob trčenju avtobusa v lokomotivo v Soboti, je prišla dva dni po sinovem pogrebu na njegov grob iz Češkega in mu prinesla domače prsti, ki jo je nasula na

Tako časti Abesinija svoje požrtvovalne junake.

Očetov greh.

Abesin. poveljnik Belene je vodil manjšo četo na patroljo. Nenadoma je naletel na močen oddelek Italijanov, ki so ga napadli. V boju je bil Belene smrtno ranjen. Njegovi vojaki so ga odnesli za fronto, kjer je z zadnjimi močmi napisal na listek, da izroča svoje veliko premoženje državi z željo, naj pomaga njegovo imetje premagati Italijane in rešiti Abesinijo. Abesinska vlada mu je dala napraviti križ z napisom: »Tvoje telo je šlo od nas, spomin nate pa ostane vedno živ med nami. Abesinija.«

Odkod kava?
Kava, katero rodi grm kavovec, je iz visokogorske abesinske pokrajine

»Kako da ne? Nas eden naj bi sicer v takih rečeh nič ne svetoval in ti tudi nočem nič svetovati. Po mojem pa si izvrstno izbral. Gospod župnik pravijo, da je najbolj pridno dekle v fari. Delavna in gospodinjska je tudi.«

»To že. Ljudje pa pravijo, da je malo prevzetna in da nobenega v našem kraju ne mara.«

»Babababa! Prevzetna pa že ne. Dekliška je in se ne reži kar vsakemu hlačniku.«

»To mi je na njej posebno po volji. Bojim se pa le, da se ji bo za malo zdelo in se ne bo marala možitbi k nam v hribe. Tako nekaj imenitnega ima na sebi.«

»Kolikor vem, so imeli na Primorskem res bolj imeniten dom. Brez dolgov so menda tudi tujak, toda bogatije ni pri hiši. Zato sme biti kar zadovoljna, ako postane Dvornica. S seboj ne bo bogve kaj prinesla.«

»Saj ni treba. Samo njo hočem. Pa pravijo, da pojde k nunam.«

»To so prazne marnje, drugače bi gotovo gospod župnik kdaj kaj omenili. Saj je večkrat pri njih!«

»Ali torej mislite, da bi jo smel pobarati?«

»Nič ne mislim. Ampak to veš sam, Tevž; kdor dolgo meri, ta slabo kaj zadene.«

2

»Če tokrat zgrešim, pa sploh ne bom več pomeril,« je Tevž po strelsko odgovoril.

»Nikar, Tevž! Takle fant kakor ti se nima kaj bati. Zdaj pa z bogom! In za Mirka boš pri Miklovi Zali, veš!«

Kaplan je skočil čez lesa in jo udrl po grabnu navzdol. Tevž pa se je počasi vračal in šel potem pod kopišče kositi. Po kosilu se je sukalo okoli hiše in čakal, da pride Marta očeta obiskat. Ko je do dveh ni bilo, je vzel sekiro in šel dol v gozd, tam mimo, kjer je včeraj našel Marto pri očetu, in po strmi stezi na drugi vrh. Ni dolgo hodil in že je videl nekaj belega, kar se je skozi zelenje bleščalo. Skoraj neslišno je stopil bliže, zagledal belo ruto, bel predpasnik — in že je stal pred Zvonikovo Marto, ki je klečala pod češminovim grmom in obirala nežne, dehteče cvetove v svojo kanglo.

»Dober dan, Marta!« je pozdravil. »Pridna si.« Planila je pokonci, zardela in rekla:

»Tevž! Bog daj! Kam pa greš?«

»Nikamor. Pravzaprav: tebe iskat. Zaradi očeta sem prišel.«

»Ali jim je huje? Bog ne daj!«

»Ne. Jim je že bolje. So že pokonci in mulijo svojo pipico.«

»Hvala Bogu!«

Pomolčala sta. Nekajkrat je Tevž požrl, potem se je krepko odhrknil in dejal:

sinov grob. Koliko ljubezni je s tem pokazala žalostna mati, ve le dobri Bog. In predno je odšla, je vzela s seboj prsti na Češko, prsti s sinovega groba. — Pomožna akcija, ki jo je upeljala soboška občinska uprava, je dobro uspela. Obdarovano je bilo iz te akcije 140 družin, to je 500 oseb, z najpotrebnejšimi živili, v skupni vrednosti 10.000 Din. — Smrt je vzela po daljši bolezni dijakinjo I. b razreda na tuk. gimnaziji Nagy Elizabeto. Pokojna Elizabeta je bila pridna učenka in dobra hčerka svoji materi. Žalostni materi ob izgubi hčerke-edinke naše iskreno sožalje! — V Soboti se bodo vršili v letu 1936 sledeči sejmi: 3. februarja živinski in kramarski sejem, 2. marca živinski in kramarski, 6. aprila živinski, 4. maja živinski in kramarski, 2. junija živinski, 6. julija živinski in kramarski, 24. avgusta živinski in kramarski, 7. septembra živinski, 15. oktobra živinski in kramarski, 2. novembra živinski, 7. decembra živinski in kramarski sejem. Za sejme so tudi zelo ugodne železniške zveze. Pod živinskim sejmom je razumeti govejo in konjsko živino.

Smrtna nesreča. Dne 7. t. m. se je v polanski logu zgodila velika nesreča pri podiranju drevja. Ubilo je skrbnega očeta 56letnega žerdin Štefana, ki zapušča, pet nepreskrbljenih otrok in žalujočo ženo. Njegov pomagač Hozjan Ignac je srečno odnesel pete pred padajočo jelko. Dobil je samo lažje poškodbe na roki. Žerdinu pa je močna veja zdrobila lobanjo in je živel le še nekaj trenutkov. Nesreča pač nikoli ne počiva. Pokoj njegovi duši! Oče žerdin je vedno redno hodil prvo nedeljo v mesecu k sv. zakramentom. Srce Jezusovo, ki ga je tako vneto častil, naj bo njegovi duši usmiljen sodnik in bogat plačnik!

Ustreljen radi nedovoljenega prekoračenja meje. 20letni Jožef Miholič se je mudil v Murski Soboti na bolezenskem vojaškem dopustu. Iz Prekmurja se je podal brez dokumentov k svoji materi v Gradec. Ko mu je potekel dopust, se je hotel skrivaj vrniti v našo državo, pa ga je ustavil pri Korovcih naš graničar. Na stoj pozvani ni obstal in drugi strel je zadel begunca smrtno.

Širite „Slov. gospodarja!“

»Marta, nekaj bi te rad vprašal, če mi ne boš zamerila.«

»Zamerila?« se je zdrznila napol prestrašena, napol radovedna. »Kar vprašaj!«

»Ali je res, kakor ljudje pravijo, da pojdeš v samostan?«

»V samostan? Za to bi morala imeti poklic. Moj Bog, ljudje pač vse mogoče govorijo. Meni ta misel nikoli ni prišla.«

»Potlej — potlej — mi ne zameri, če ti odkritosrčno povem! Glej, pri nas doma je tako, da moram na ženitev misliti. Rad bi pridno, zanesljivo ženo. Tako, kakor si ti. Zato te baram, Marta, če bi me hotela.«

Vsa rdeča je stala pred njim in trepetala. Šele čez nekaj časa je potihoma vprašala:

»Ali si včeraj prišel na to misel, ker ... ker —?«

»Ne. Že dolgo sem mislil nate, že več tednov, in da ti po pravici povem, v cerkvi sem molil, naj bi naju Bog združil, če je taka njegova volja.«

S svojimi velikimi črnimi očmi je dekle goreče pogledalo lepega, mladega moža.

»Napol tuja sem še tu in bogve, če bom dobra dovolj zate,« je rekla.

»Jaz pa sem se zmirom bal, da ti jaz ne bom dober dovolj.«

»Izgubili smo precej in bogatije ni pri nas. Za

Zaprte,

neredno vretje v debelem črevesu, slaba prebava, glavobol vsled zaprtja se naglo odpravi z vporabo naravne 1275

Franz-Josefove

grenke vode, ena polna čaša na prazen želodec.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

Orensovci. V »Slovenskem gospodarju« pogostokrat čitamo, kako se je tu in tam ustanovil občinski, odnosno krajevni odbor stranke JRZ. Tudi pri nas nismo v tem oziru med zadnjimi. Že ustanovni sestanek je pokazal lep uspeh. V odbor je vstopilo veliko številno poštenih mož in fantov, med temi tudi precej takih, ki so bili nekdanj pristaši JNS, od katere pri nas ni več glasu.

Orensovci. Neizprosna smrt je iztrgala mlado cvetko Koziar Elizabeto, učenka 3. razreda na Dolnji Bistrici. Bila je ena najboljših učenk, vedno vesela. Prehladila se je in ovenela. Pred smrtjo je še na bolniški postelji pisala svojemu bivšemu katehetu g. Bejeku, ki ga je še želela videti pred smrtjo. Ni dočakala tega, pa je vidil on pogrebne obrede ob asistenci domačega g. župnika. Vsi, zlasti šolska mladina je nemilo zajokala. Naj sveti mali Liziki večna luč, naj prosil za nas pri Bogu! Starše in šest sestric pa naj tolaži Bog!

Sv. Sebeščan. V četrtek dne 9. januarja je bil tu sestanek pristašev JRZ. Na sestanku sta poročala banski svetnik g. Bajlec in šef borze

dela g. Kerec. Ljudje so se pritožili nad prevelikimi občinskimi dokladi, ki jih ne bodo zmogli plačevati. V prihodnjem letnem proračunu bodo baje znašali nad 200%.

Gornja Lendava. Pošta se je preselila iz svojih dosedanjih lokalov v bivši občinski urad v hišo g. Hahna. Občinski urad se je pa preselil v prostore prejšnje pekarnice. Pek pa nas je zapustil, rad ali nerad. Odpovedalo se mu je stanovanje. Tako da imamo zopet samo enega peka. Raznašalci zemelji nimajo nobeno nedeljo v letu prosto, da bi lahko zadostili svojim verskim dolžnostim.

Kuzma. Božične praznike smo tudi v »gornji fari« obhajali prav slovesno. V nedeljo pred Božičem je bila dobro uspela in tudi obiskana igra v šoli. Po igri obdarovanje revnih otrok. Vidila je vse to naša požrtvovalna šolska upraviteljica. Tudi pevski zbor je spravila skupaj in so prav lepo podvignili cerkvena opravila v Kuzmi s svojimi izbranimi pesmimi s spremljevanjem violini. In naše ljudsko petje, ko bi ga slišali. Prav vsi so peli in je bilo res mogočno. Kako želimo si, da bi imeli v Kuzmi svojo župnijo, saj ni samo nujno potrebna radi prevelike oddaljenosti od Lendave, ampak tudi prekoristna v verskem, gospodarskem in narodnem oziru tu ob avstrijsko-madžarski meji.

Pouk in tak! Dogaja se v eni šoli v Slovenski krajini, da šolski upravitelj razlaga v šoli otrokom razne osebne stvari, osebne mržnje, govori o grožnjah, ki da jih bo nad enim ali drugim izvršil itd. Bodite učitelji, ali pa idite tja, kamor spadate!

Občinske volitve v Št. Ilju v Sl. gor.

Prihodnjo nedeljo, dne 19. januarja, imamo v Št. Ilju občinske volitve. Ker je cela fara in še celo del župnije Sv. Jakob, in župnija Jarenina priključena k veliki občini Št. Ilj, so te volitve zelo važne in prijazno vabimo in prosimo vse volilce, da gredo vsi volit in da oddajo svoj glas našemu splošno priljubljenemu županu in nosilcu naše liste gospodu Swaty Karlu. Volitev se začne zjutraj ob sedmih in se konča zvečer ob 6. uri. Volilni prostor je v Slovenskem domu. V volilni komisiji bo-

do sami pravični možje, ki ne bodo dovolili nobene sile in nobenega nepoštenja. Kdor more, naj gre že zjutraj takoj po končani božji službi volit in naj potem še skrbi, da bo spravil vse svoje sosede in znanca na volišče. Na naš Št. Ilj bodo prihodnjo nedeljo gledali iz vseh delov naše domovine in bodo z veliko nestrpnostjo pričakovali izida občinskih volitev. Kakor so pred 26. leti dne 24. januarja 1910 naši očetje pri občinskih volitvah premagali Nemce, tako mora biti tudi se-

naju z Mojcko ne bo bogve kaj ostalo. Dota ne bo velika.«

»Niti dinarja ti ni treba. Nikoli si nisem želel bogastva. Pridno ženo bi rad, da bi bil srečen z njo.«

»Ko bi te le mogla osrečiti!«

»Ti moreš, ti edina in nobena druga na svetu ne.«

»O ljubi Bog!«

Ko je oklevala, jo je vprašal:

»Ali sem ti zoprni, ali pa imaš kaj drugega proti meni? Povej mi odkrito!«

»Oh ne!« mu je zadržila. »Saj si ne bi mogla želeli boljšega moža. Če ti naj po pravici povem, tudi jaz sem že mislila nate in ne le enkrat.«

»Potem pa reci: da! Kajne, Marta? Pristrčno te prosim.«

»Zaradi mene: da!« je zašepetala, »toda poprej moram še očeta vprašati. Oče bojo odločili.«

»Seveda morava očeta vprašati! Ali smem priti jutri k vam dol, da jih poprosim za tebe?«

»Ne še. Najprej moram sama govoriti z njimi.«

»Kakor hočeš. Kdaj pa smem priti po odgovor?«

»Morda moreš v nedeljo popoldne mimo nas? Tedaj ti povem, kaj so rekli.«

»Prav. Po večernicah pridem.«

»Kajne, prej pa ne boš nikomur kaj povedal? Prosim te.«

»Nikomur, še besedice ne. Vse hočem storiti, kar želiš.«

Kafa. V početku 15. stoletja so uvedli kavovec iz Abesinije v Arabijo.

Iz Arabije je prišla kava v Egipt, kjer so imeli že v 16. stoletju kavarne. Iz Meke v Arabiji so prenesli kavovec na otok Cejlon, v drugi polovici 18. stoletja v zapadno Indijo in Brazilijo. Evropa je spoznala kavo preko Benečanov v 17. stoletju.

Italijani so razdejali z bombami iz letal na južnem bojišču mesteca Daga-

gatur.

Iz abesinske prestolnice iz Addis Abebe javljajo, da so italijanske zračne sile bombardirale 5 ur in popolnoma uničile abesinsko naselbino Daga-bur na jugu. Vsi trdijo, da so hoteli Italijani s tem bombardiranjem odvrniti pazljivost abesin-

daj naš št. Ilj čist in pošten. Vsi oni, ki delujejo proti naši listi in proti zmagi naše stranke in našega kandidata g. Swatyja, vsi ti so na tihem nahujskani od tiste stranke, ki je zadnja leta s silo vladala v naših krajih, nam uničila naše gospodarstvo, spravila kmeta, delavca in obrtnika skoro na beraško palico in ki je po svojih predstavnikih prizadela toliko gorja našim ljudem. Pod nasprotno listo je skrita stranka JNS, ki nas je tepla celo vrsto let. Občinske volitve so v ozki zvezi tudi s tem, kako se uredi in vlada okraj, kako dežela in kako država. Če bodo občine v rokah poštenih, slovenskih in krščanskih mož, je potem tudi dana podlaga za pošteno, pametno in svobodno vlado v državi. Radi tega se moramo vsi, ki želimo, da se ne bi nikdar vrnila prejšnji nasilneži na

vlado, potruditi, da nasprotna lista, ki je postavljena od naših nasprotnikov, ne bo dobila mnogo glasov. Vsi možje in fantje, ki iskreno želite, da se žalostni časi zadnjih let ne povrnejo več, vsi glasujte kot en mož samo za našega kandidata župana g. Swatyja. Da bomo zmagali, to vemo gotovo, ali naša zmaga mora biti čim lepša, a število glasov mora biti kolikor mogoče visoko. Ta glas naj gre od hiše do hiše, od moža do moža.

Volilni komisiji bo predsedoval prvi št.-iljski župan g. Thaler in bo skrbel, da se bo vse v redu vršilo. Žandarji ne bodo smeli nikogar goniti na volišče in tudi nobenemu nič žalega storiti. Radi tega lahko vsak mirno in prostodušno gre na volišče in tam glasuje za našega Swatyja. Živijo naša zmaga!

DRUŠTVENE VESTI

Prosvetnim društvom! Te dni izide prva številka »Našega doma«, ki je glasilo slovenske mladine v novi in lepši obliki. V prilogi bo izhajala lepa igra »Jagnje«, katero je prevedel g. župnik J. Oblak, ki bo dobrodošla našim odrom. Vsa društva bodo dobila več izvodov »Našega doma«. Prosimo, da lista ne vračate, ampak ga priporočite svojim članom, da si ga naročijo. V vsako knjižnico spada »Naš dom«. Ravno take tudi v roke vsakega zavednega fanta in dekleta. Fantovski odseki prosvetnih društev pa naj razvijajo za svoje glasilo živahno agitacijo.

Prosvetno društvo v Kamnici pri Mariboru ponovi v nedeljo dne 19. januarja - ob treh popoldne, v cerkveni dvorani dramo v desetih slikah »Župnik iz cvetočega vinograda«. Vsi povabljeni!

Solnica ob Dravi. Citalnica vprizori v nedeljo dne 19. t. m., zvečer ob 19. uri in naslednjo nedeljo dne 26. t. m., popoldne ob 15. uri zanimivo zgodovinsko igro v sedmih slikah: »Zagorski zvonovi«.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« pri Sv. Lenartu priredi v nedeljo

dne 19. t. m. v dvorani Narodnega doma ob 3. uri popoldne skioptično predavanje »Rim ali Moskva«.

Ljutomer. Prosvetno društvo je v zadnjem času pridobilo okoli 100 novih članov, tako da šteje sedaj nad 300 rednih članov. Prav je tako! Še vabimo naše prijatelje, zlasti fante in dekleta, da se nam pridružijo. Vsako nedeljo lahko v knjižnici Katoliškega doma prijaviš svoj pristop. Ne pozabi, da ima to nedeljo po osmi sv. maši društvo svoj redni mesečni prosvetni sestanek s predavanjem in s skioptičnimi slikami. Pridi in pripelji svoje prijatelje! — Igralci Katoliškega doma pripravljajo vprizoritev znamenite šaligre »Scapinoje zvižacek«. To bo smeha, boš videl! Prva predstava bo v nedeljo dne 26. januarja.

Sv. Križ na Murskem polju. Za praznik sv. Treh kraljev nam je naše Prosvetno društvo zopet pripravilo lepo in zdravo zabavo. Vprizorilo je igro »Črna žena«. Ob blizu in daleč so se zbirali ljudje in napolnili Slomšekovo dvorano do zadnjega kotička. To pot so se postavili naši fantje in dekleta!

Velika Nedelja. V nedeljo dne 19. januarja, ob treh popoldne po večernicah, se vrši v križniški dvorani pri Veliki Nedeji gospodarsko predavanje. Predaval bo sreski kmetijski referent g. Zorčič o obnovi naših gorič.

skega vrhovnega poveljstva od dogodkov na severu proti južnemu bojišču.

Mož proti možu.
Ze omenjeni vojni poročevalec Spencer Price popisuje tudi boj moža proti možu in pravi: »Abesinci naskakujejo med prepevanjem versk. pesmi. Njih pesmi se združujejo z drdranjem italijanskih strojnic v grozno godbo. Nešteto Abesincev so že pokosile italijanske strojne puške, a bilo jih je vedno več. Abesinci nosijo sami belgijske strojnice iz leta 1935. V boju na nož so nepopisno grozni. Če jih pri prvem naskoku preženejo italijanske strojne puške, se umaknejo za kakih 50 m in nato začnejo sami kositi po sovražniku iz svojih

Zopet ga je objela s svojimi toplimi, globokimi očmi.

»Torej, Marta, tvojo besedo imam za gotovo, kajne?« je še enkrat vprašal.

»Da, da, moja besedo imaš,« je odločno zatrdila, »in tudi to je gotovo, da je nobenemu drugemu več ne dam.«

»Marta, ne morem — ne morem ti dopovedati, kako veselje si mi napravila! Ko bi mi danes kdo milijone dinarjev položil sem in ti bi bila zraven teh in jaz naj bi izbiral, niti pogledal bi ne milijonov, po tvoji roki bi segel, ljubo dekle! Tako lepega dne kakor je današnji še nisem doživel.«

Srečno se je smehljala zase. Čez nekaj časa je dejala:

»Zdaj moram domov, Tevž.«

»Ne, ne! Ti ostani!« je hitel. »Že vem, kaj misliš. Saj grem. Kar sva si imela danes povedati, to sva si povedala. Saj bova imela pozneje časa dovolj, da se namarnjeva. Zbogom in Bog ti plati tisočkrat!«

Naglo se je obrnil in izginil po bregu. Dokler je mogla, je gledala za njim. Potem je vzela kanglo in se napotila tudi sama domov; kajti za delo ji ni bilo več. Zdaj ji je legla na obraz zamišljena resnoba, zdaj zopet smehljaj blažene sreče.

Naslednji dnevi so se vlekli za Tevža kakor dolg mesec. V nedeljo ni mogel k prvi maši, k drugi pa je prišel že zgodaj v cerkev. Ozrl se je po ženskih

klopeh, toda tega ni našel, kar je iskal. Tedajci pa je nekaj zašumelo mimo njena; Zvonikovi dve, Marta in Mojca, sta šli po sredi gor k prvim klopem: Marta velika in mirna, Mojca še napol otroška in živa.

Mladi Dvornik se je moral skoraj siliti, da ni predolgo gledal za dekletoma, posebno za Marto; kajti lepše je ni bilo v cerkvi od nje. Šele ko je stopil kaplan na prižnico in jel evangelij brati, se je zbral. Bila je danes šesta nedelja po binkoštih in pridigar je govoril o blagoslovu božjem. Tevža je prijel najbolj tisti del pridige, ki je razlagal, kakšnega pomena je blagoslov božji za družine. Med slovesno sveto mašo je molil ves čas za ta blagoslov. Pri tem se niti ni zavedel, da se mu je molitev sukala okoli Zvonikove in da je Boga prosil letó, naj bi bila Marta srečna. Tiho in pobožno so klečali verniki v cerkvi; bili so podobni veliki družini, ki se je zbrala v očetovi hiši. Pobožno so gledali tudi zeleni hribi skozi visoka okna, sončni žarki so se usipali v gostih snopih skoz nje in ožarjali pisane obleke žen in deklet, orgle so mogočno bučale, pevci so ubrano prepevali, vmes pa je zadonel slovesni glas župnikov. Tevžu se še nikoli ni zdelo tako domače in lepo v cerkvi kakor danes; skoraj je menil, da hodi Gospod sam med verniki in jih blagoslavlja.

Ko je minulo in so možki že večidel odšli, je Tevž še klečal na svojem prostoru. Tedaj je videl, da je

Cirilova knjigarna

v Mariboru

priporoča gg. duhovnikom novosti:

Dr. Haibach: *Neue Exhorten für Haupt- (Bürger-) und Mittelschulen*, kart. Din 44.—

Dr. Schwierholz: *Von Fest zu Fest durch das Kirchenjahr, Festpredigten für Kinder*, kart. Din 37.80

Dillersberger: *Der neue Gott, ein biblisch - theologischer Versuch über den Epheserbrief*, kart. Din 63.—

Wirtz: *Paulus in Umbruch der Zeit*, kart. Din 60.—

Engel: *Im Umbruch der Zeit, Kurzpredigten für die Sonn- und Feiertage des Kirchenjahres*, kart. Din 70.—

Pfiegler: *Der Religionsunterricht, I. Die Theologie der religiösen Bildung*, kart. Din 96.—

Pfiegler: *Der Religionsunterricht, II. Die Psychologie der religiösen Bildung*, kart. Din 96.—

Pfleger: *Geister, die um Christus ringen*, vez. Din 88.—

Laško. Župnija Laško priredi v nedeljo dne 26. jantarja »Slomščekov dan«. V soboto zvečer bo pritrkavanje zvonov po vsej župniji. Vse izložbe v Laškem bomo okrasili s Slomščekovo sliko. V nedeljo bo po prvem sv. opravilu zborovanje v nadžupnijski dvorani. Na sporedu so deklamacije, prizori, petje Slomščekovih pesmi in govori o Slomškemu. Popoldne po večernicah bo

pa slavnostna akademija s peštrimi sporedom. Po obeh sv. opravilih v cerkvi bo darovanje pri oltarju za velike stroške, ki so v zvezi z beati-

fikacijo; vsak bo dobil Slomšekovo podobico, na drugi strani podobice je pa molitev, da bi Bog čimprej povečal našega Slomšeka.

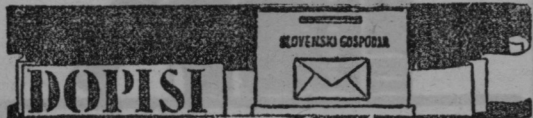
Jernej. Moj Bog! Kaj bi jih našteval. Izmed 4000 jih je potrebnih podpore 3000!

Ljutomer. Ze več let nismo imeli tako malo mrličev v naši fari, ko lansko leto, samo 50 se jih je namreč ločilo s tega sveta, pa še med temi so trije priplavali po Muri, trije so cigani, mnogo pa je otrok. Ne bomo še izumrli, saj je bilo v preteklem letu rojenih 126 in 80 parov poročenih, med temi 48 tujih, večinoma iz sosodne štrigove. Svetih obhajil se je tekom leta razdelilo okoli 40.000.

Priheva. Na Prihovi je bilo v letu 1935 rojenih 13 dečkov in 18 deklic, skupaj 31 otrok. Oklicanih je bilo 17, poročenih 10 parov, umrlo je 10 moških in 14 žensk, skupaj 24. Najstarejša dva sta bila oba po 89 let stara. Umrli sta oba 30. decembra in bila oba pokopana na Novega leta dan. Bila sta si še nekaj v sorodu. Obhajanih je bilo 6210, bolnikov previdenih pa 27.

Sv. Jernej pri Ločah. V noči na 24. december je ob pol eni začela iz dosedaj neznanega vzroka goreti župnikova drvarnica, v kateri je bilo do 12 klafter lepih, suhih bukovih drv in precej lepih smrekovih desk in lat. Ker je pihal močen veter, je tistih par ljudi, ki je na glas zvona prišlo skupaj, branilo samo zraven stoječe svinjake. S tem so ubranili tudi župnišče in cerkev, ki bi drugače gotovo tudi postala žrtev plamenov. — Na Novo leto je bil pri nas g. Tome Alojzij, katehet gluhonemih iz Ljubljane, da je pripravil za prvo sv. obhajilo 44 letno Pristavnik Marijo, ki ni obiskovala šole gluhonemih, G. katehet je na Novo leto tudi v spovednici vrlo pomagal in pri poznem opravilu pridigal. Bog plačaj! — Okoli polnoči od zadnje sobote na nedeljo so najbrž tuji zlikovci vlomili v prazno trgovino g. Brudermana. So se enkrat »našmirali«, ker trgovina že dolgo več ne obratuje. Škoda pa je na polomljenih vratih.

Gotovlje v Savinjski dolini. Kdor bi mislil, da v Gotovljah spimo, bi se jako motil; saj imamo v naši fari kar tri društva. Pred vsem močno gasilsko četo, ki šteje nad 50 članov. Društvo si je nabavilo pred šestimi leti izvrstno motorno brizgalno; pred tremi leti je postavila, krasen spomenik v vojni padlim faranom, lani pa je kupila gasilski avtomobil. Drugo društvo je »Kmetovalec«, ki ima tudi lastno skladišče in nekaj strojev. Dne 15. decembra je imelo občni zbor v prostorih g. Kača. Ob tej priliki je imel predavanje o zboljšanju naših travnikov in o

Sv. Križ nad Mariborom. Na dan sv. Treh kraljev je priredila tukajšnja obmejna narodna šola lepo uspelo božičnico, ob priliki katere je bilo obdarovanih 60 otrok s potrebno obleko in deloma tudi z obutvijo. G. šolski upravitelj je mladini uvodoma obrazložil pomen in važnost obmejnih božičnic. Nato je šolska deca nastopila v nadvse ganljivi M. Skrbinškovi božični igri »Pod božičnim drevesom«. Sledile so razne priložnostne deklamacije in nastopi pred jaslami in božičnim drevesom, nakar je angelj razdelil bogate darove.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Lanski poziv v »Slov. gospodarju«, da se moramo Lovrenčani, kar se tiče porok, nekoliko bolj razgibati, ni ostal brez uspeha. Ne samo pri porokah, tudi pri rojstnih in smrtnih slučajih smo proti letu 1934 znatno napredovali. Živih se je narodilo 71 otrok: 38 dečkov in 33 deklic. Pri dečkih prevladuje ime Franc (4), pri deklicah Marija (10). Umrlo jih je 45, moških 17 in 28 žensk, domačinov 29 in 16 iz drugih župnij. Skupna starost moških znaša 759 let, ženskih 1441 let. Povprek pride na 1 moškega 44 in na 1 žensko 48 let. Iz tega se da sklepati, da ženskam preljudi kafejček na zdravju ne škoduje v toliki meri, kakor moškim alkohol in tobak. Večno ljubezen in zvestobo si je priseglo 15 parov; da jih je več kakor leta 1934, je v največji meri zasluga v predpusnem času v Društvenem domu izvrstno vpriporjene igre: »Dva para se ženita«. Vsi poročenci so pod 40 let stari, samo »ledik in sveže« blago.

Gornja Radgona. Napredujemo! Evo: rojencev 153, umrlih 92, porok 50, najstarejša umrla oseba 93 let, nad 80 let starih je bilo 10, nezakonskih 18, naročnikov »Slovenskega gospodarja« do 300, Mohorja 316. Da se smrti z uspehom branimo, je gotovo nemala zasluga naše

Protituberkulozne lige, ki je tekom zadnjega časa potom zanimivih strokovnih predavanj (dr. Cremošnik, dr. Breznik, dr. Sedlaček, dr. Sokolov) znala zdramiti narod za boj proti neigijenskim razmeram. Gotovo bode marsikoga razveselila vest, da se vrši občni zbor Protituberkulozne lige v gornjeradgonski Posojilnici v nedeljo dne 19. januarja ob osmih, po rani sv. maši. Poleg običajnega poročila odbornikov se vrši volitev novega odbora, ki naj vodi še z večjim uspehom započeto delo. — Tudi naše prosvetno delo ne počiva. Uprizorila so v mesecu oktobru dekleta »Pastorko«, dne 8. decembra pa »Izvoljeno devico«. Po novem letu smo videli velešpansko Mlakarjevo »Nevesto iz Amerike«, in v kratkem pridejo na oder tako šaljivi in navihani igralci, da bode njih nastop v črno senco postavil vse druge predpusne prireditve! Razumljivo je, da se za ta nastop zanima ne samo domača fara, ampak tudi daljna okolica. — Še mnogo zanimivosti bi bilo pri nas, pa preveč naenkrat ni dobro.

Sv. Trojica v Halozah. Darovanje za uboge je dalo za Božič 159 Din. In zdaj prihajajo po darove, oziroma bodo prišli pozneje, ko bo lepo vreme in ne bo več zeblo: Martin, ki je slep celo življenje, a dela vedno, žrmlje vrtilo za uro, zjutraj ob štirih; pa je vedno dobre volje, samo da ima za tobak. Pa kako lepo zna igrati na piščal, ob poletnih večerih dolgo v noč, da se razlega po podlehniških gričih, kot bi klical svoje sestre in brate k sebi, domu, ki so mu mrlji v tujini, v zavodih za slepce. Prišel bode Jakac iz Gruškovja, 1 m visok, 50 let star, 4 ure potrebuje do Sv. Trojice, da pride po penze, katere so mu dolžni gospod župnik. Eno »jezero« mi dajte, bos sem; voziček sem napravil, pa ga ne morem prodati, tako pravi in slovesno prešteje »jezero« forintov. Oni sirotki, ki leži na revmatizmu bolana že 8 let, ponese božični dar sestra Barba, da si tako služi nebesa in dela pokoro. Tereska iz Stanošine pride navadno sama. Težko spravi iz ust besedo »prosim«. Služila je let dolgo vrsto; ko je obnemogla, naprej naj pove Cankarjev hlapec

Marta stopila iz svoje klopi. Hiteti je morala, da pripravi kosilo. Ko je prišla mimo Tevža, jo je obšla rahla rdečica. Zdelo se mu je, da ji pogled ni veder, ampak resen in žalosten. Za trenutek ga je obšla skrb, pa se je je naglo otresel. Nekaj časa je še ostal v cerkvi, potem je šel h gospodu kaplanu. Pogovarjala sta se samo o društvenih rečeh. Zaradi ženitve ni kaplan ničesar vprašal, Tevž pa tudi ni kaj črnil. Saj niti očetu ni ničesar povedal. Gospod je pač opazil, da je mladi Dvornik nekoliko nemiren, pa se je naredil, kakor da nič ne vidi. Le ko se je ta prehitro poslovil, se je namuznil.

Pri večernicah je bil Tevž zopet v cerkvi. Zopet je čakal, da so verniki po večini odšli, nato se je napotil k Zvonikovim. Zvonikova domačija je bila kake četrt ure zunaj vasi pod hribom. Da bi se ognil ljudem in marnju, je krenil daleč naokoli in prišel skoz gozd od zgoraj k Zvoniku. Čeprav je prišel od nasprotni strani, so ga vendar opazili; kajti Marta ga je že čakala pred durmi. Povabila ga je v hišo, ki ni bila tako prostorna kakor Dvornikova, vendar čedna in prijazna; na vsakem oknu je bilo polno cvetja in zelenja. Ko je sedel in jo gledal, kako molči, mu je postalo tesno:

»Kaj ti je danes, Marta? Ali očeta ni doma?«

»Ne. Na vasi so.«

»Kako je z nama?«

»Moj Bog, slabo.«

»Kaj? Abi oče ne dovolijo? Ali imajo kaj proti meni?«

»Ne. Pravijo, da me še ne morejo pustiti od doma. Mojcka je še premlada za gospodinjstvo in se mora še naučiti in navaditi.«

Da je imel stari še drug vzrok, tega mu ni povedala. Ni mu namreč bilo po volji, da je bil Tevž z denarjem tako malo varčen. Zato je hotel še počakati in videti, kako se bo fant storil.

»In kako dolgo bom moral čakati, da te bodo oče pustili?«

»Dve leti, pravijo, ne smem misliti na možitev.«

»Dve leti! To je dolgo. Ali se ne bodo dali prepričati, če jim povem, kako nam je treba gospodinjje?«

»Ne verjamem. Kar oče rečejo, to držijo in se ne dajo pregovoriti... Ti pa, kajne, ti pa ne boš mogel tako dolgo čakati?«

Silno žalostno so se glasile njene besede in v očeh so ji bile solze. Tedaj ga je prevzelo toplo čustvo.

»Marta!« je vzkljnil, »ako mi ostaneš zvesta, te bom čakal deset let. Nikoli ne vzamem druge kakor tebe.«

Od veselja so ji lica zardela.

»Zvesta ti ostanem. Ako tebe ne vzamem, nikoli nikogar ne vzamem,« mu je obljubila.

(Dalje sledi)

strojnic. Z nepričakovanimi umiki Abesinci tolikokrat preslepajo Askare in Italijane. Na ta način jih izvablajo v prikrite zasede, kjer jih neusmiljeno pokoljejo z bajoneti in noži.

Zlato abesinsk. cesarja.

Po vesteh iz pristanišča Džibuti ob Rdečem morju je poslal neguš 30 zabojev zlata v Pariz, kjer ga bodo shranili v varnih blagajnah neke velike francoske banke. Cesarjevo zlato je vredno poldrugo milijardo frankov.

Italijani so prepeljali

od 22.—28. dec. p. 1. skozi Sueški prekop 10.346 oficirjev in moštva, 17.416 ton vojnega materiala, 5.750 ton cementa in 299 mul.

živinoreji sreski kmetijski referent g. Verdnic iz Celja. Med drugim je tudi povdarjal, kako važno bi bilo za nas, da si zgradimo silose za kisanje krme in jame za gnojnico; za oboje tudi banovina nekaj prispeva. Potem nam je g. Grah iz Celja, ki je bil pred 87 leti v Gotovljah rojen, razložil, kako je bilo pred desetletji tu. Pred 60 leti so še bile same lesene koč s slamo krite; takšne ni danes niti ene. Tam pa, kjer so danes rodovitne njive in travniki, je bila gmajna in grmovje. Tretje naše društvo se imenuje »Borut«, ki ima: olepševalni, pevski in dramatični odsek. Da živimo v slogi, je najboljši dokaz to, ker že imamo nad 30 let istega župana g. Andreja Antloga, ki je tudi predsednik gasilske čete. Pri zadnjih volitvah je nekaj fantov volilo jisto dr. Mačeka; tem bo moral Peter Rešetar povedati, da še nikdar ni noben Hrvat delal za slovenske interese, najmanj pa, da bi se pobrigal za naš hmelj, ki je naš najboljši vir dohodkov.

Trnovlje pri Celju. V nedeljo, 29. decembra je imela JRZ pri nas shod. Govorili so gg. Mihelčič, celjski župan, Fazarinc Anton iz Celja in naš župnik Lasbaher. Shod je bil nadvse dobro obiskan. Zelo dobro je povedal g. Mihelčič: »Kakršne so ceste, takšna je občina.« Naše ceste so take, da dvomimo, ali so v vsem celjskem okraju kje še glabše. Pa kaj ceste! Glavno je pripadništvo k JNS!

Ponikva. Bivši Marušičev kandidat na Jevtičevi listi in vpokojeni učitelj g. Ludovik Komar, rojen v Kobaridu na Primorskem, je dne 30. decembra 1935 izstopil iz rimsko-katoliške Cerkve.

Sv. Florijan pri Rogatcu. Na novega leta dan so se zbrali nekateri fantje iz Spodnjega Svina in so šli mirne posestnike strašiti; nekemu posestniku so potokli vse šipe in pokvarili okvire na stanovanjski hiši. Naši fantje bi ne bili slabi, le neki človek se je pritepel v našo faro iz sosedne župnije in bo pokvaril marsikaterega poštenega fanta.

Pišee. Te dni povsod sklepajo račune. Se veče dobička in so žalostni izgube. Pa smo tudi mi sklenili bilanco o življenju v naši fari v preteklem letu. Rezultat je sledeči: rojenih 84 in to moških 39, ženskih 45. Mrtvorojen je bil 1, pozneje jih je še umrlo 8. Tudi takih, o katerih se med nami niti govoriti ne bi smelo, smo imeli celi kup, kar 9. Menda smo enkrat dosegli rekord, toda žalosten rekord. Mrličev smo imeli 54. Ob grobu smo vsi enaki, tega se zaveda najbolje menda smrt. Zato je pokosila med nami 27 moških in 27 žensk. Najstarejši mrlič Travnikar Franc je bil star 90 let. Poročenih je bilo 22 parov. — Veselje je vladalo v hiši g. Vimpolšek Franca in gospe Roze, rojene Slovencec v Pišecah št. 77, odkar se jima je 21. 7. 1935 rodil sin Franc. Dolgo hiša ni imela sreče pri otrokih. Kot bila bi zakleta, da mora vedno spreminjati svoje ime. Pa je bil Franček poln smeha in življenja. Ali nemila smrt je segla s svojo mrzlo koščeno roko v srečno družino. Dne 2. 1. 1936 je sinko Franček po kratki boleznici izdihnil svojo čisto dušico in se preselil med angelčke v nebesa, da sam postane angelček in iz nebes čuva nad atekom in mamico. In to naj v globoki žalosti tolaži žalujoče starše, da vidi mo zopet se nad zvezdami!

Velika Polana. Pokojni g. kanonik Fr. Časl je pred leti rad prihajal k nam na razne cerkvene slovesnosti. S svojo neprisiljeno prijaznostjo in ljubeznivostjo si je namah osvojil srca vseh. Pomešal se je rad pred cerkvijo med moše in jim kaj povedal o svojih potovanjih: kako so bili sveti oče navdušeni nad petjem slovenskih romarjev itd. Velikokrat so ljudje povpraševali, kdaj pa zopet pridejo g. kanonik. Zato

se je vseh Polančanov polastila globoka žalost, ko se je v cerkvi oznanilo, da je dobri gospod kanonik odšel po plačilo k Bogu. Že v nedeljo in na sv. Treh kraljev dan so premnogi darovali sv. obhajilo in molili za njegov dušni mir. Dne 7. t. m. pa je bila sv. maša za pokojnega, med katero je 111 ljudi, odraslih in šolarjev (52) prejelo v isti namen sv. obhajilo. Prebлага g. kanonika v svojih molitvah ne bomo pozabili nikoli!

Peter Rešetar rešetari.

Zakaj je luna mrknila? Tisti večer je imel v Mariboru sestanek exvoditelj Slovencev g. dr. Marušič. Bilo pa je tako malo ljudi, da si je celo luna zakrila svoj obraz od same žalosti.

Zakaj pa je bil potem potres? Tega je pa povzročil sam gospod Novačan, ko je po mizi udaril.

Zdaj bo nekaj! Svoj čas smo samo štajerci vedeli, kaj je to borba za slovenski jezik. Zdaj so se vendar tudi na Kranjskem spustili v ta pravičen boj. Nekaj časa je »Jutro« zraven držalo, odkar pa je znano, kedaj je ta razpis izšel, da bi se slovenski jezik malo nazaj porinil, se pa na ta boj jezi. Zdaj bo gotovo nekaj doseženega, kar »Jutru« ne bo všeč!

Strašna vest. Te dni sem srečal nekega poslanca, pa sem mu rekel: Že veš, da dobimo prav v kratkem popolnoma nov parlament? Silno se je prestrašil. Moral sem ga pomiriti s tem, da sem mu pokazal sliko nove stavbe našega parlamenta.

Vino — jugoslovanski petrolej. Angleži in Italijani se tepejo v Abesiniji zaradi petroleja. V Jugoslaviji sicer nimamo petroleja, imamo pa drugo sredstvo za stalne pretepe.

Zakaj ni snega na Pohorju? Letos je čisto ferdirbana zima. Toliko je bilo snega, pa je skopnel, kakor bi kuril pod njim. Tudi če sedaj zapade, ne bo dolgo ležal. Mariborski profesorji so zadevo preštudirali in ugotovili, da so na Pohorju vroča tla nastala in sicer od tedaj, ko so na njem napravili pohorske punktacije.

Veliko zborovanj, veliko pristašev. Pohorci hočejo dokazati, da imajo za seboj veliko ljudi in zato napravijo vsak teden v drugih krajih zborovanja. Na vsa ta zborovanja pa pridejo isti ljudje, saj v krajih jih ja ne poznajo in tako delajo vtis, da jih je povsod veliko! Da se ta goljufiga ne bo več ponavljala, so nekateri rodoljubi sklenili, da bodo udeležence zaznamovali ter uporabljajo za to gnila jajca.

Gorje tebi, zajec! Dolgo časa se že slovenski kmet hori za to, da bi smel zajca kot kmetskega škodljivca prosto uničevati. Niso ga poslušali, trdili so, da je zajec za narodno gospodarstvo nujno potrebna žival. Nekdo pa je prišel na dobro misel. Zanesel je zajce v Beograd, tam so se razplodili kakor zajci, pa so začeli obdelovati beograjske vrtove. Zdaj se je dvignil Beograd in zahteval smrt zajcu! Edina nevarnost je zdaj, če bi zaradi političnega nasprotovanja Hrvati bili sedaj za zajca, ker je Beograd proti zajcu.

V Abesiniji je dež. Italijani so napravili tudi proti dežu sankcije in sicer so razpeli — dežnike.

Abesinec odnesel nevesto v vreči.

Prvi Nemeč, ki je prepotoval Abesinijo v sredini 19. stoletja, je bil naravoslovec dr. Schimper iz Mannheima. Mudil se je leta med Abesinci in se je tudi poročil z Abesinko. Iz tega zakona se mu je rodila hčerka, ki je postala na čuden način žena

najbolj mogočnega ter proslulega abesinskega tolovaja Abe Kassisa. Zanimivo je tudi, kako je prišel poznejši tolovaj Aba Kassis do hčerke nemškega učenjaka.

Omenjeni Nemeč dr. Schimper je zanesel v Abesinijo krompir. Podaril je abesinskim kmetom krompir, katerega so začeli saditi v zelo rodovitno tamošnjo zemljo in so dosegli neverjetno obilen pridelek. V zahvalo za krompirjev dar je prinesel Nemcu vsak kmet na leto vrečo na lastni zemlji pridelanega krompirja.

Sin takega hvaležnega kmeta je bil tudi Aba Kassis. Lepega dne je moral tudi on romati k Nemcu z vrečo krompirja na rami. Pri izpraznjevanju vreče mu je pomagala naravoslovčeva hčerka. Koj na prvi pogled se je Aba Kassis zaljubil v lepo deklino. Pri priči je sklenil, da se bo polastil lepoticice nasilnim potom. Izpraznjena vreča mu je bila najbolj primerno sredstvo. Prosil je deklico, naj seže na dno vreče po še par krompirjev. Komaj se je nagnila nad vrečo in segla v njeno globino, jo je pobasal v njo, si naložil najljajše breme na ramo in odhitel z njim proti domu. Presenečena krasotica ni niti vpila na pomoč. V hiši nemškega učenjaka tudi niso opazili, da odhaja Abesinec zopet s polno vrečo. Dolgo so pogrešali gospodično Schimper, predno so zvedeli, da je postala žena Abe Kassisa, ki je postal kmalu po ropu neveste poglavar mogočne tolovajske tolpe, ki je strahovala desetletja Abesince.

Slednjič so Kassisevo družbo cesarjeve čete obkolile, jo zajele in strašno kaznovale. Glavar sam je ušel s par najzvestejšimi, vendar mu ni uspelo, da bi se bil še enkrat povzpел do prejšnje moči.

Edinstven slučaj.

V mestu Kolumbus v severnoameriški državi Ohio so avgusta lani obsodili na smrt dvojnega morilca Franka Stallings, ki je bil znan pod imenom »Žvižgajoči zločinec«. Omenjeni je namreč žvižgal plesne šlagerje med krvavim dejanjem in pozneje v sodni dvorani. Izvršitev smrtni kazni je bila določena te dni za deveto uro predpoldne. Stallings je zapustil celico med žvižganjem. Z zavezanimi očmi so ga peljali v prostor, kjer je električni stol. Tamkaj je prosil jetniškega uradnika, naj mu razveže oči, kar so mu ugodili. Stallings se je obnašal čisto mirno med čitanjem smrtni obsodbe in med obvestilom, da je bila sodba potrjena od guvernerja. Nato ga je prijel nadzornik Hermann za roko in ga je hotel odpeljati proti električnemu stolu. In ravno na ta trenutek je na smrt obsojeni čakal. Z bliskovico je segel pod svojo bluzo in je potegnil dolgo britev, s katero je hotel zamahniti proti pazniku. Napadeni je pravočasno odskočil, a Stallings je življenjsko nevarno obklal zdravnika dr. Irvinsa. Medtem so si opomogli od iznenađenja navzoči pazniki toliko, da so se vrgli nad besnečega obsojenca in so ga prisilili na tla. Stallings se je branil kot zbesnel. Pet mož ga je komaj ukrotilo in posadilo na električni stol in izvršilo smrtno kazen. Naknadna preiskava je dognala, da je utihotapila Stallingsu britev neka prijateljica, ki ga je obiskala zjutraj pred usmrtitvijo. Opisani slučaj je edinstven v kroniki zločinov, da se je na smrt obsojeni tik pred smrtjo branil na življenje in smrt.

Vojna v vzhodni Afriki.

Zmagovito prodiranje Abesincev na severu.

Kakor poročamo na več mestih v današnji številki, so doživeli v Abesiniji zadnje dni hude nalive ali takozvano malo deževno dobo, ki nastopa navadno šele meseca marca. Silni nalivi so spremenili na severu celo bojišče v eno samo močvirje, v katerem se težko opremljeni italijanski vojaki le nerodno gibljejo, dočim so jim bosí Abesinci neprestano za petami in jih podijo pred seboj.

Po poročilih iz mesta Desije, kjer je generalni štab abesinske severne armade, so bili izdelani načrti za sedanjo abesinsko ofenzivo že pred nastopom deževja. Po nasvetu svojih vojaških svetovalcev je pripravil abesinski cesar za ta napad mnogo močnejše oddelke nego za prvo ofenzivo meseca decembra lanskega leta. Abesinsko vrhovno poveljstvo je prepričano, da bo tokratni napadalni nastop uspel na celi črti in to še posebno radi tega, ker so Italijani zbog dosedanjih porazov preplašeni, vsled deževja in slabe prehrane do skrajnosti izmučeni, da na resen odpor niti misliti ne morejo. Deževje ovira tudi večje letalske napade, ki so bili doslej edino uspešno orožje Italijanov.

Splošni abesinski napad na severu je pričel dne 6. januarja. Radi nalivov Italijani niso računali z abesinsko ofenzivo in se v začetku niso mogli upirati. Do 7. januarja so zavzeli Abesinci celotno pokrajino Tembien.

Ras Kasa in ras Sejum sta udarila z močnimi četami na italijanske postojanke krog Makale in naglo prodirata v smeri proti severu. Italijani se umikajo in se obupno zoperstavljajo na malih ter hitro zgrajenih, a nezadostnih utrdbah, ki ne morejo kljubovati abesinskemu navelu. Na umiku prepuščajo Italijani Abesincem veliko število tankov, težkih topov ter oklopnih in tovornih avtomobilov, ki so obtičali v blatu in so postali za Italijane povsem nerabni. Med drugim so zaplenili Abesinci tudi veliko radijsko postajo.

Velika zmaga Abesincev na jugu.

Med tem, ko je podpisal Mussolini za Italijo ukaz o mobilizaciji nadaljnjih 100.000 mož in je odposlal v vzhodno Afriko 300 bombnih letal, ki bi naj spremenila abesinsko prestolico Addis

Abebo v prah in pepel, javljajo Angleži iz južnega vzhodno-afriškega bojišča veliko zmago Abesincev ob reki Webi-Sebeli. Dne 10. januarja je divjala ob omenjeni reki bitka med abesinskimi in četami italijanskega generala Graziani. Po hudih izgubah so se spustili Italijani v beg in so s pobegom čisto onemogočili Grazianijeve načrte o prodiranju proti Addis Abebi. Italijani so se poskušali med umikom usidrati v novih utrjenih postojankah, a so jih popolnoma zavrli pri tem početju abesinski manjši napadalni oddelki. Abesinci so poklali vse zajete Italijane.

Abesinski cesar Haile Selasie se je pripeljal v letalu na južno bojišče in je sledil na lastne oči zmagovitemu prodiranju svojih čet, kar je Abesince še bolj podžgalo k hrabrosti. Zaradi zmage na jugu vlada veliko veselje v Addis Abebi, kjer so prepričani, da so bile čete generala Graziani zopet porazno tepene v trenutku, ko so hotele same preiti v odločilno ofenzivo.

Poraz v soteski.

Pri Endi Selasije so napadle abesinske čete 1000 mož broječi italijanski oddelek iz zasede in je padlo 800 Italijanov. Abesinci so se polastili 10 tankov, ki so spremljali italijanski oddelek. Italijani so prodirali po dolini. Kljub varnostnim odredbam je poveljnik oddelka prepozno uvidel, da je svoje čete speljal v zasedo. V tesnem vходу v dolino so Abesinci, ko so zadnje zaščitnice Italijanov prešle dolino, z velikim skalami zaprli prehod. Obenem so z bližnjih višin otvorili strahovit ogenj iz strojnic. Italijani se zaradi strmih višin niso mogli braniti proti abesinskim strojnicam. Učinek tega nenadnega obstreljevanja je bil strahoten. Polovica italijanske pehote, ki je korakala, ne da bi se s strani zaščitila, je v kratkem času padla. Ostali so se razpršili, da bi našli zavetje. Abesinci so italijanske tanke obstreljevali iz strojnic in je večina tankov kmalu postala nesposobna za nadaljnji boj. Ko so Abesinci ustavili streljanje, so z besnostjo naskočili Italijane, ki se niso mogli več braniti. Prišlo je do bojev moža z možem. Preostali Italijani so pobegnili. Abesinci so zaplenili vse tanke, ki jih bodo odpeljali v Desije ter tankaj uvrstili v poseben oddelek tankov, ki je bil sestavljen na povelje abesinskega cesarja in ki bo sodeloval v nadaljnjih bojih na strani Abesincev.

Italijanski prestolonaslednik Umberto je postal član vrhovnega vojnega sveta.

svojega bogoljubnega in krščanskega življenja je prebila pri svoji hčerki Lenčki. Učakala je 86. leto. Zapušča dva sinova in dve hčeri, ki že vsi štejejo čez 50 let. Naj ji sveti večna luč!

Kaj pomeni ime 'Kosovo'?

Ker se vsak Slovenec priložnostno tudi rad po svoje bavi z jezikoslovjem, mu tu nudimo priložnost k takemu razmotrivanju glede besede »Kosovo«, in zlasti radi tega, ker se jezikoslovci še vedno ne morejo odločiti za pristni pomen tega kraja.

Ker se pa zdaj pripravlja nova izdaja »Kosovske bitke«, katero je napisal leta 1890 srbski general Jovan Mišković, sem bil oseben vprašan iz vojaških krogov, kaj izrazim svoje mišljenje o pomenu besede »Kosovo«, ker so o tem še danes razna in deloma zelo nasprotna naziranja, in ker tudi trenutno nikogar ne poznamo, kateri bi ta spor končnoveljavno odločil.

Jaz sem se o tem odločno in na kratko izrazil, da Slovenec pri tem nima nikakega dvoma. »Kosovo« je staroslovenska beseda za ono mesto, kje se dva kosata, da javno dokažeta, kateri je močnejši, spretnejši ali okretnejši, in smo pri tem pri nas popolnoma na jasnem.

V svojem staroslovenskem slovarju navaja Miklošič k tej razlagi okoli deset sličnic. Seveda so Srbi s časom iz staroslovenskega jezika zgubili prvotni pomen te besede, slično kakor tudi naš »porat«, t. j. bojni bat, kot prvotni izraz za »rat«. Tu pa končno ni treba ničesar drugega podvzeti, kakor pozabiti na predstavko ali zmoto, da je tukaj merodajen ptič »kos«, in potem je zopet vse v redu.

Kakor sem pa šele pozneje dognal, moj predlog ni obveljal, in ker se baš radi tega ne bom začel »kosati«, naj ostane pri tem, da je pri tem »bojišču« bil res merodajen ptič »kos«.

Za nas Slovence pa naj ostane »Kosovo« to, kar predstavlja v našem jeziku in v vseh jezikih, kjer ugotovimo kakosibodi ledino »Kosovo«, katerih je precej na svetu, samo ne vemo povsod, kdo se je vse tam »kosal«. Za leto 1389 pa vemo, da so se tam »kosali« Srbi in Turki, leta 1448 pa Ogrji in Turki. D. Ž.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Studenice pri Poljčanah. Tukaj je umrla dne 6. t. m. mladenka Justina švagan v 25. letu svoje starosti. Bila je kot služkinja vzor pridnosti, poštenosti in delavnosti napram svojemu gospodinjam. Bog ji daj večni mir, ostalim pa naše sožalje!

Selnica ob Muri. Tukaj je umrl posestnik Fr. Hecl, dolgoletni zvesti pristaš SLS in občinski odbornik. Bil je mož krščanskega naziranja. Svetila mu večna luč!

Sv. Martin pri Vurbergu. Na Kraljevo je umrl tukaj 78letni Martin Majerič, posestnik in mlinar. Rajni je skoraj do zadnjega delal v svoji delavnici. Naredil je, kaj je kdor od njega zahteval, bodisi mizarstvo ali kolarstvo, največ pa svoječasno po okoliških mlinih. Malokateri mlin je, ki bi ga on ne bil popravil. Bil je veliko let naročnik »Slovenskega gospodarja« in še več drugih katoliških časopisov. Kako ji bil rajni priljubljen, je pokazal njegov pogreb, katerega se

je udeležilo veliko število ljudstva od blizu in od daleč. Naj mu bo Bog obilen plačnik za vse, kar je dobrega storil!

Sromlje pri Brežicah. Ob koncu leta nas je za vedno zapustila mnogo prerano umrla Marija Kostanjšek, rojena Petan, v starosti 40 let. Zapustila je štiri nedorastle otroke, najmlajši je umrl 1 mesec prej. Bog ga je poklical na plačilo po strašni osemmesečni bolezni. Kako je bila od vseh faranov spoštovana, je pokazal njen veličasten pogreb, na katerega je tudi prihitel njen brat g. Janko Petan, kaplan pri Sv. Lovrencu na Pohorju. Na grobu ji je govoril krasne poslovilne besede g. župnik št. Štiper. Blaga žena in dobra mati, počivaj v miru!

Polana. Na Polani, Loka pri Zidanem mostu, so položili na starega leta dan najstarejšo faranko župnije Sv. Miklavž nad Laškim k večnemu počitku in sicer prevžitkarico Marijo Volavšek-Klenovšek, rojeno Kokotec. Zadnja leta

Poslednje vesti.

Važne politične novice.

Bukarešta in Belgrad. V Bukarešti se bo 17. t. m. sestal gospodarski svet Balkanske zveze, h kateri spadajo: Jugoslavija, Turčija in Grčija. Ob tej priliki bo izdelan enoten načrt glede medsebojnih trgovinskih zvez, glede sodelovanja uprav železnic in glede ukrepitev turizma. — Konferenca zunanjih ministrov Balkanske zveze bo v kratkem v Belgradu.

Belgijski kralje posredovalec. Že nekaj časa nastopa belgijski kralj v Londonu kot posredovalec med Italijo in Abesinijo. Pri sklicanju sveta Zveze narodov 20. t. m. bo zastopnik Belgije predlagal v Ženevi, naj sprejme Zveza narodov zahtevo abesinskega cesarja, da pošlje v Abesinijo posebno komisijo, ki se bo prepricala na licu mesta o načinu vojskovanja. S to komisijo bi se spor med Italijani in Abesinci toliko zavlekel, da bi ne bilo treba nastopiti proti Italiji z zaporo petroleja, železa in premoga, in bi bil pridobljen čas, da se Zveza narodov in Italija častno izmotata iz zadeve, ki spravlja v najresnejši položaj celotni svet.

Avstrijski kancler dr. Schuschnigg bo obiskal 16. t. m. Prago, kjer bo imel sestanke s predsednikom dr. E. Benešem ter ministrskim predsednikom in zunanjim ministrom dr. Hodžo.

Rumunski kralj Karol je prispel 13. t. m. v spremstvu prestolonaslednika Mihaela na kratek obisk v Belgrad.

Clani naših skupščinskih odborov za proučitev predlogov novih zakonov so sklicani za danes 15. t. m. v Belgrad.

Domače novice.

Smrt uglednega šolskega upravitelja. V Mariboru je preminul v starosti 76 let vpokojeni šolski upravitelj g. Jožef Dernjač. Rajni je služboval veliko let v št. Petru pri Mariboru, kjer je užival občo priljubljenost kot miren in izbojen vzgojitelj. Rajnemu bodi Vsemogočni plačnik, sinu zdravniku naše sožalje!

Smrtna kosa. Pri Sv. Trojici v Slov. goricah je zatisnil v Gospodu oči v visoki starosti 82 let tamošnji lastnik usnjarne in posestnik g. Karl Kirbisch. Pokoj njegovi duši, preostalim naše sožalje!

Mariborska Kmetijska eksportna družba pred sodniki. Sleparije mariborske Kmetijske eksp. zadruge, ki se je ukvarjala s posmrtninskimi goljufijami, je bila zaključena 13. t. m. pred sodiščem v Mariboru. Zadruga je bila februarja leta 1932 razpuščena. Njeni voditelji: Ignacij Krištofič, posestnik iz Bukovcev pri Ptuj; Fr. Kenda, zasebni uradnik iz Bovca, in že rajni Matej Žunkovič so po razpustu v Mariboru preselili v Zagreb, kjer so osnovali slično družbo »Edinost«, s katero so goljufali Hrvate in so bili v Zagrebu obsojeni. Kenda je dobil 4 leta, Krištofič 3, Žunkovič pa je umrl že v preiskovalnem zaporu. Krištofič in Kenda sta bila zaprta v kaznilnici v Lepoglavi, odkoder so ju pripeljali v Maribor, da odgovarjata radi ogoljufanja 19.000 oseb, katere sta osleparila pri svojemčasni mariborski Kmetijski eksportni družbi. Za razpravo, ki je trajala en dan, je vladalo največje zanimanje. Obsodba se glasi: Krištofič se obsodi na 7 let in Kenda na 9 let robije. Ker sta pa že bila oba obsojena od sodišča v Zagrebu, mora Krištofič odsedeti še tri leta in Kenda pa 5 let robije.

Izpod omare je izmaknil neznanec na Radvanjski cesti v Mariboru posestnici M. Krajnc 800 Din.

Prireditve.

Sv. Anton v Slov. goricah. Vsi Antonjevčani in tudi sosedi se že veselimo antonjevške ne-

delje, ker vemo, da bo Društvo starih vojakov igralo isti dan, to je v nedeljo dne 19. t. m., lepo igro ob treh popoldne v cerkvenem društvenem domu.

Križevci pri Ljutomeru. Na splošno željo se ponovi v nedeljo dne 26. januarja igra »Črna žena«.

Črešnjevec pri Slov. Bistrici. Z novim letom stopa tudi naše Prosvetno društvo po dolgem neprostovoljnem molku z novimi svežimi močmi na delo. Da hoče naša mladina res vztrajati na tem polju, je pokazala v nedeljo dne 5. januarja, ko je z lepim uspehom vprizorila ljudsko dramo: »Vrnitev«. Vsem igralcem častitamo! V nedeljo dne 19. januarja, ob treh popoldne, pa napravijo prijateljski obisk v Slovensko Bistrico, kjer bodo v hotelu »Beograd« imenovano igro »Vrnitev« ponovili.

Dopisi.

Št. Ilj v Slov. goricah. Za nedeljo dne 12. januarja napovedana zborovanja za volilce občine št. Ilj v Slov. goricah so se obnesla nad vse pričakovanje lepo. Zjutraj po rani sv. maši se je zbralo v dvorani Slovenskega doma okoli 300 mož in fantov pod predsedstvom tajnika organizacije JRZ g. Ravšla. V Selnici ob Muri pa je prišlo popoldne v prostrano in gostoljubno hišo kmetskega gospodarja Jožefa Hercoga toliko volilcev iz Selnice, Ceršaka, Kozjaka in Srebotja, da so zborovalci oblegali hišo tudi od zunaj. Po shodu pa je še Hercogova hiša pogostila vse zborovalce na stari slovenski gostoljubni način. Zvečer pa se je zbrala v gostilni g. Sfiligoja v št. Ilju domača inteligenca: državni uslužbenci ter uradniki, penzionisti, obrtniki, trgovci in tudi drugi volilci iz vasi št. Ilj pod predsedstvom staroste in prvega slovenskega župana g. Thalerja. Na vseh treh zborovanjih je govoril o važnosti občinskih volitev in o nalogah občin sploh ter je vpletal slike o položaju domačin iz št. Ilja mariborski podžupan in predsednik okrajne organizacije JRZ Franjo Zebot. Zborovanja so bila vsa enodušen izraz sloge našega volilstva vseh slojev in vseh delov velike nove občine št. Ilj. Zborovalci tako kmetje in delavci, kakor tudi inteligenti, trgovci in obrtniki so obsojali zadržanje nekaterih bivših vodij JNS ter pisavo »Večernika«, obsodili so denuncijantstvo, ki so ga vršili znani priseljenci nad domačim odličnim g. župnikom Evaldom Vračkom. Št. Ilj je pokazal zopet svoje pravo staro pošteno slovensko lice ter edinost vseh pošteno mislečih. Pri volitvah v nedeljo dne 19. t. m. bo ogromna večina volilcev dala večino listi JRZ g. Swatyja in bo primerno z glasovi obsodila razdiralno delo znanih nergačev, ki jih nihče ne mara. Nekateri od nasprotni strani so celi teden prej grozili, da bodo naše shode razbili, da bodo prišle cele trume delavcev iz ceršaške tovarne, a niti enega ni bilo blizu. Zborovanja so bila prava manifestacija naše poštene misli.

Ljutomer. Gasilska župa Ljutomer je v dneh 9. in 10. januarja t. l. priredila dvadnevni gasilski tečaj, kateri je tako po bogatem sporedu, kakor po udeležbi uspel nad vse pričakovanje. Tečaja se je udeležilo 325 gasilcev, večinoma sami funkcionarji posameznih čet. Gg. predavatelji, voditelji gasilske župe, so v svojih predavanjih podali točne in jasne smernice gasilskega dela v vseh panogah. Tečaj se je vršil na pobudo »Kulturno-prosvetnega oddelka župe«, katerega vodi župni podstarosta g. J. Hrastelj. Gasilska organizacija župe Ljutomer šteje 54 čet s preko 1500 izvršujočimi člani. Ta gasilska armada je grupirana po večini iz kmečkih mož in fantov, ki s svojo strokovno gasilsko usposobljenostjo, z disciplino in delom na kulturno-prosvetnem in narodnem polju zasluži pozor-

nost in priznanje vse ostale javnosti našega sreza.

Polensak pri Ptuj. Kakor skrben gospodar dela ob vsakem novem letu točne račune, da vidi, ali napreduje ali nazaduje, tako tudi ml letos zaupamo širši javnosti našo letno bilanco, s katero izkazujemo, da smo napredovali in sicer pri moškem spolu vidno. Ni se treba Jugoslaviji bati za pridne in zveste vojščake, ker samo Polensak ji poklanja 21 močnih junakov, izmed 38 rojenih. Po plačilo v večnost je odšlo 25 oseb in to 10 moških in 15 žensk. V zakonski jarem se je vpreglo 8 parov. Prvi mrlič lansko leto je bila ženska, zadnji pa moški. Luč sveta je prvo kakor tudi zadnje zagledalo žensko oko. Med mrličmi naj omenimo predzadnjega, ki je pomnožila število nebeških krilatcev in to štiriletno Ljudmilo Vičar iz Slomov, ljubljeno hčerko zvestega naročnika »Slovenskega gospodarja«. — Pač pa se je število perjadi pri nas precej skrčilo in to v veliko jezo naših gospodin, vrlih kokošjerejk, ne po zaslugi kosmatih štirinožnih dihurjev, ampak dvonožnih, katerim so tudi močne ključavnice premalo sigurno pantirane.

Sele pri Slovenjgradu. Milost božja, mislil smo v sredo dne 8. t. m. ob pol šestih zvečer, da so se oprostili vsi zmaji pod Uršljo goro, tako je zabučalo dol z gore. Pa je bil le potres. Mikastilo je zlasti hiše, ki stoje na pečinah. In tako tudi cerkev. Vsa tla so bila bela od ometa, ki se je odkrušil od oboka in zidov. Na koru zijajo občutne razpoke. Škoda, ker je bila cerkev šele pred 10 leti slikana. Ponovnih takih neprijaznih pozibovanj bi menda ne prenesla. Pravijo, da potres pomeni dobro leto. Tega bi bili že potrebni! — Rojenih je bilo v letu 1935 samo 10, v letu 1934 pa 14. Povsod nazadovanje. Umrlo jih je 8, oziroma iz domače župnije 7, je pa v naši župniji plaz zasul blagega g. nadpoštarja Eiletza iz Slovenjgradca. Celo poročili smo en par, po 26 mesecih, tako da smo že skoro povsem pozabili, kaj in kako je s tem velikim zakramentom.

Velika Pirešica. Tukajšnji občinski odbor je na svoji javni seji dne 19. m. m. enoglasno sprejel načelen sklep, da se za našo občino ustanovi pogodbeno pošta v Veliki Pirešici. Svoje prostore bi naj imela na občini. Tozadevno prošnjo na poštno direkcijo v Ljubljani so poleg uradov podpisala tudi društva in druge korporacije, ki želijo poleg drugih občanov vsakodnevno poštno dostavo na dom. Kakršne so razmere, je ugotovljeno, da vsakodnevne dostave ne more nikdo drug izpeljati, kakor samo občina skupno s pošto. Mi občani moramo za to ugodnost, ki nam jo bode nudila naša občina, biti hvaležni. Večina občanov to akcijo pozdravlja in še celo tisti, kateri so bili izpočetka proti, ker so bili nepravilno poučeni. Mi pa rečemo: hočemo samo to in nič več, kar se da storiti in doseči, kar so drugi občani pred več leti dosegli.

MALA OZNANILA

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Prekliči, Poslano, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50. — Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še Din 5.—. — Mali oglasi se morajo brezjzjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

Sprejme se s 1. majem organist, dober pečovodja. Župni urad Sv. Vid, Misljinje. 65

Sprejme se trgovska učenka z najmanj 2 mešč. šolama, zdrava, pridna, brezpogojno poštena in zanesljiva, dobi hrano in stanovanje v hiši. Ozira se samo na pismene ponudbe. Kavčič Franc, trgovec, Studence pri Poljčanah. 66

Petančič Davorin:

Svete gore.

Povest.

»Tončka, križ pa sveče deni na mizo!« ječi in prosi Pepa, ki ji je le duša očetova na skrbi.

Pri fari je zazvonilo, dvakrat z velikim in nato zacingljalo čez vas.

»Pepa, pomagaj! Že grejo z Bogom,« hiti Lenčka.

»Saj je dobro tako. Bog ne gleda na zunaj,« ve Pepa iz pridige.

Oče je pri zavesti, še govori lahko. Le glavo si je pobil, ko je padel.

Tončka skoči do Mihe, ki se je ustavil na pragu.

»Miško, pa kako se je zgodilo?«

Miha jo pogleda srepa, kakor da bi mu vprašanje ne bilo po volji.

»Kako? Pili so preveč, pa so se spodtaknili na tisti skaženi poti. To vino —!«

Tončka podvomi:

»Pa le ne verjamem. Oh, kolikrat so že oče hodili po tistih stopnicah. Snoči pa je bila celo mesečina. Svetloba, da bi jo lahko otipal... Zre mu v oči resno sprašujoče, kakor da bi sama kaj vedela.

»Eh, kaj bo drugega! Drugekrati se ni, tokrat pa se je namerilo. Nesreča ne počiva nikdar.«

Z Bogom je prišel dekan...

Paule kleči v lopi poleg Lenčke, ki ihti venomer. Pogleduje jo pogosto. Njena žalost riše poteze tudi na njegov obraz. V očeh pa se mu sveti, kakor da bi ji nekaj rad povedal. Pepa moli počasi, poglobljeno in vzdihuje, kakor v slabosti:

»Ki je za nas križan bil!«

Miha godrnjavo odgovarja, tudi Lojze ni zbrah, ki drugače tako verno moli, da le malo za Pepo zastaja.

Potem, ko je prejel sv. popotnico, se je bolnik še precej razumljivo razgovarjal z župnikom.

»Miha bo za menoj...«

Dekan je pokimal in skušal obrniti misli njegove od posvetnosti v dušo in njeno življenje.

Ko je duhoven odšel, pa je bilo pri Gršaku kmalu podobno kot vsak dan.

Miha je stopil na prag in pogledal za vremenom.

»Lepo je. Otavič bomo lahko posušili. Mara, Lojz, gremo!«

Mara je pograbila grablje, Lojz trhle vile in sta se napotila pod reber. Dokler je bil še oče pri moči, je zapovedoval on, zdaj bo pa Miha. Nič se ne bo izpomenilo. Miha še ni bil zadovoljen. Pomignil je sosedovi Tončki.

»Pepi reci, naj gre, da bomo otavič obrnili. Kaj le toliko moli!«

Lenčka je slišala njegov hrapav glas in se potožila:

»Oče so tako slabi. Zakaj ne bi bili danes vsi doma?! Če umrejo —«

»Dosti je, da si ti brez dela. Poklič me, če bo sila! Pepa naj gre brž. Na Rožco se je megla razpela, lahko, da bo dež. Dela pa toliko!«

Lenčka je zasopla težko in si mislila:

»Tako je pri nas. Delo, delo... Nečesa manjka.«

Pepa si je zavezala rdečo, križasto ruto pod vratom, kakor stara ženica in stopala počasi za Miho. Zibala se je visoka in tenka, kot da bi jo mučil glad.

Lenčka in Pavle sta se srečala na pragu. On bi ji bil tako rad nekaj tolažilnega povedal, pa ni mogel. Sploh ga je bilo sram, kadar je stal pred njo. Ona pa je čutila vedno, kadar sta se dobila, da ima besedo za njo, lepo, pa plaho. Smilil se ji je ta nefantovski fant, sosedov Pavle.

Lenčka!« je dahnil v šepetu. Ona je mislila, da ji bo nekaj razodel. Iz njega pa je planilo odkrito,

2 preprosto: »Ne bodi žalostna!« Pa še te besede ga je bilo sram.

Bežal je skoro proti Javorju.

Janez se je prebudil na kozolcu nad podsredškim gradom. Tu je navadno spal, kadar se je kesno vrnil. Solnce je že bilo visoko. Kakor da bi kje gorelo onstran pustega vrha, se je zdelo njemu. Spodaj pod kozolcem je bevska Rolf. Glas psa se mu je zabodel v dušo in jo predramil: zavedel se je vsega, kar se je v noči dogodilo. Zastudil se je samemu sebi. Vlegel je nazaj, kakor da bi ga bilo sram stopiti na prosto, pod sonce in jasno nebo. Celu uro se je mučil, se obsojal in opravičeval, pa ni mogel priti do jasne misli. Na perutih vetra so mu priplavali na uho deklinski glasovi. Beračice so pele v vinogradu pod Veternikom. Na njegovem obličju je prijetna melodija zarisala nekaj lepih potez. Skočil je potem po koncu in se udaril po čelu:

»Norc sem. Saj ga morda niti nisem jaz, morda se je sam.«

Pomislil je še malo in se čez čas našel v toplih mislih na Lenčko.

»Narediti se moram neobčutljivega. Nalaač grem ravno danes na Gore...«

Zmislil se je na Rolfa in se prestrašil:

»Če me je izdal?« Pa se je pomiril, ko je pogledal v njegove oči. »Ah, te oči! Saj Rolf nima govora...« Vzel ga je s seboj.

Na poti je srečal dekleta, ki so se vračale z dere. O Lenčki so govorile. Na Preski so sejmarji imeli v mislih gorskega mežnarja. Janeza so boleli ti pogovori. Na Javorju se je hotel izogniti Preskarjevi hiši, pa je že bilo prepozno. Pavle mu je šel ravno nasproti, grenkega izraza na obličju in s čudnim sijem v očeh. Ko ga je Rolf zagledal, se je razlajal najprej, potem se je pa spustil čez Gršakovo reber v Dobravo, ki je dremala v opoldnevu. Mežnarjevi so se gnali na kosišču in obračali. Lojze se je celo zmotil in rahlo zažvižgal.

»Da te ni sram! Oče za smrt, ti pa...« ga je oštevala Pepa. Vsi so bili vsakdanji in dolgočasni. Ko se je Rolf pripodil mimo njih, so za hip obstali.

»Za kom pa beži?« se je pozanimala Mara.

»Nič, kar tako. Pes ima čas, mi ga pa nimamo!« se je obregnil Miha in zopet so dirjali v vrsti naprej.

»Ti!« Janez se ga je lotil, da sam ni vedel, zakaj.

»Kaj hočeš?«

»Kje je bil moj pes sinoči? Ko sem od tebe šel, sem ga pogrešil.«

Pavle je nasršil obrvi in bruhnil iz sebe:

»Tam, kjer si bil ti!« in se je zgubil na stezi v dobroavo. Šel je svojo pot.

Janeza je zadelo.

»Ta Rolf in Pavle! Ko bi teh dveh ne bilo!« Že je omahoval, ali ne bi bilo bolje, da bi ostal v hosti. Pa se je čez čas zopet opogumil:

»Bogve, kaj je Pavle mislil. Saj nič ne ve...« — Pospešil je korak proti Goram.

»Lenčka, vina mi daj!« je zaklical, ko je stopil na prag.

»Kako, da je prišel? Ob pondeljkih ga navadno ni bilo,« ji je vpadlo in jo zmedlo.

»Janez, tiho bodi, da te oče ne slišijo. Boléni so na smrt. Boljše je, da kar greš...«

Lovec se je zasmel hihitajoče.

»Poznam to bolezen, ki jo človek dobi za pondeljek.«

Lenčka mu je na kratko razložila nesrečo. Nevednost je dobro kazal. Nad njo se je čutil močnega, parkrat pa ga je le njen globok pogled zabodel.

»Kakor da bi slutila...«

»Nesreča!« je še rekel njej in se poslovil. Kesal se je, da je šel na to pot.

(Dalje sledi.)

Običaj glede jetnikov v Abesiniji.

Ze iz dobe cesarja Menelika velja običaj, da obdrži vsak abesinski poglavar ali ras ujetnike zase. Po bitki pri Adui 1. 1896, ko so bili Italijani čisto poraženi, so pripeljali italijanske ujetnike v Addis Abebo, kjer so jih uporabljali pri gradnji cest. Mnogo iz med njih je pozneje prostovoljno ostalo v Abesiniji.

Mala deževna doba.

Iz Addis Abebe poročajo, da je tamkaj 7 dni neprestano deževalo po abesinskem visokem gorovju, kar se ni zgodilo ob tem času že od leta 1907. Ceste, ki so jih gradili Italijani s tolikimi žrtvami in stroški, so se spremenile v hudournike in bodo tudi pozneje brez temeljite poprave neuporabne za promet. Takozvana mala deževna doba nastopa v Abesiniji navadno šele marca, a letos se je pojavila toliko prej. Deževje je povzročilo na severu splošno poplavo, katere so veselili Abesinci, pač pa lahko pomeni za Italijane poraz.

OGLASI

v „Slov. gospodarju“ imajo

najboljši uspeh!

PISITE SE DANES!

Ostanki

mariborskih tekstilnih tovarn brez napak, pristicbarvni, »Paket serija A« za moško, žensko, namizno, posteljno perilo in rjuhe, »Paket serija B« izključno zimski topli fianeli in barhenti najboljše kakovosti vsak Paket 10 do 20 m samo Din 107. Dalje novi »Original Kosmos Z paket«, vsebuje 2.80 m sukna za eno dolgo zimsko sukno, oziroma za ženski plašč, lepe temne barve, ali pa 1.80 m za kratko zimsko sukno in 1.20 m posebno močnega štruksa ali sukna za ene hlače. Tudi ta paket samo Din 107. Vsi paketi poštnine prosto. — Neprimerno vzamem nazaj in zamenjam. Pišite takoj ni

„KOSMOS“ razpošiljalnico ostankov maribor. tekst. tovarn MARIBOR, Dvořakova cesta 1. 1003

Iščem stalno službo, sem vešč vsakega gospodarskega dela, imam tudi viničarsko šolo, nastop s 1. februarjem. Muhič Ivan, št. IIj v Slov. goricah 102. 63

Hlapec, pošten in zvest, se sprejme v župnišče. Naslov v upravi lista. 30

POSESTVA:

Prodam posestvo sedem oralov, obsegajoče polja in gozdove, v bližini Slov. Bistrice. Proda se vsled družinskih razmer po ugodni ceni. Naslov v upravi lista. 52

Mlin na stalni vodi vzame v najem Verlič Ludovik, Zice, Sv. Jurij v Slov. goricah. 53

Prodam posestvo 3 oralov z zidanim poslopjem v lepi legi. Breznik Jože, Žikarce 77, Sv. Barbara pri Mariboru. 54

Malo posestvo, približno 2 orala, pripravno tudi za vpokojenca, za 12.500 Din na prodaj. Pojasnila daje Karl Križanec, Vrhole, pošta Laporje pri Slov. Bistrici. 56

Na prodaj novozidana hiša, krita z opeko, in gospodarsko poslopje. Cena 20.000 Din s prepisom iz posojilnice. Zlatoličje 58, Sv. Janž na Dravskem polju. 55

Prodam poceni posestvo. Jurij Pec, št. IIj v Slov. goricah šte. 111. 1302

Proda se lepo posestvo tik glavne ceste, 5 minut do cerkve in šole. Naslov v upravi lista. 70

RAZNO:

Elektroinstalacije Vam napeljem in popravim vse vrste elektrostrojev hitro in poceni. Sinič Gustav, Maribor, Koroška cesta 8. 62

Cerkvene sveče, kadilo, špecerijsko blago in železnino priporoča Jos. Jagodič, Celje, Glavni trg — Gubčeva ulica. Zamenjuje za bučnice pristno bučno olje. 68

Prodam nove A. Ž. panje proti čebelam v Kranjcih. Leopold Muhelar, Pesnica. 71

Dobra molzna krava se proda ali da v rejo do junija. Vpraša se: Jazbec, Maribor, Državna cesta 24 II. 64

Vinsko trsje, sadno drevje in sadne divjake nudi trsnica in drevesnica Janez Čeh, Trnovska vas, Sv. Bolfank v Slov. gor., Ptuj. 69

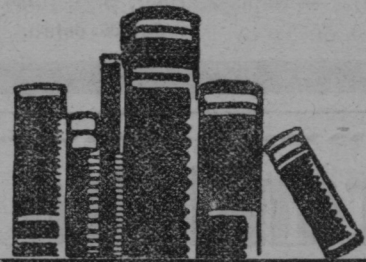
Prodam petletno brejo brezhibno kobilu, primereno za vsako delo. Kalan Franjo, trgovec v Celju. 67

Prodam ležeč bencin motor 6 ks za 3000 Din. Uranjek Franc, Planica, Fram. 73

Zahvala! Po odhodu iz bolnice v Slovenjgradcu se zdolaj podpisani iskreno zahvaljujem za zelo skrbno nego in uspešno zdravljenje v prvi vrsti zdravniku g. prim. dr. Radšelu, potem č. usmiljeni sestri Albini, kakor tudi strežnici gđc. Čas Micki. Bog Vas živi! — Grubelnik Luka, posestnik in občinski odbornik v Ribnici na Pohorju. 60

Prvovrstno sadno drevje po sadnem izboru z jamčeno dobre sorte, od najbolj rodovitnih dreves, jablane, hruške, slive radi preselitve drevesnice po zelo znižani ceni na prodaj. Pri jesenskem naročilu visokodebelne 6 Din komad, nad 25 komadov po 5 Din, nizkodebelne po 4 Din komad. Zahtevajte cenik, v katerem so tudi najvažnejša navodila o sajenju in negovanju. Pri: Šegula Janez, načelnik zadruge, Hlapec, pošta Juršinci pri Ptuj. Sprejme se tudi viničar z več delavskimi močmi. 74

V soboto otvoritev nove trgovine na Glavnem trgu št. 18. Ostanki lepega žameta, čajga, belega platna, flanel, oksforda za moške srajce po 5 Din, flanela od 5 Din, predpasniki od 9 Din, srajce, nogavice, čevlje, moško blago od 18 Din, hlače, svila od 7 Din naprej. 76

Cirilova knjigarna

v Mariboru

nudi naslednja dela:

Opeka: Drobc, 62 petminutnih govorov, broš. Din 24.—, vez. Din 32.—

Finžgar: Zbrani spisi, VIII. zvezek kmečke zgodbe in povesti, vezano Din 65.—

Haluška: Sin dveh očetov, vezano Din 60.—

Breznik-Ramovš: Slovenski pravopis, vez. Din 60.—

Zimsko-sportni koledar, 1935-1936, vez. v platno Din 12.—

Karlovesek: Slovenski ornament, zgodovinski razvoj, 127 slik, vez. Din 100.—, na boljšem papirju Din 110.—

Jarc Miran: Novemberske pesmi, broš. Din 20.—

Koprivnik Vojko: Jugoslovanski lovčevi zapiski, broš. Din 30.— in vez. Din 45.—

Kunčič Mirko: Mlada njiva, vezano Din 36.—

Kajč: Odmevi ob Muri, broš. 28.—, vez. Din 40.—

Vsemogočni je poklical k sebi našega dragega, srčnodobrega, nenadomestljivega soproga, očeta, dedka, tasta, strica in svaka, gospoda

Karla Kirbischa

lastnika usnjarne in posestnika

po dolgem, skrbi in dela polnem življenju, dne 12. januarja 1936 ob 3. uri, po kratki, z angeljskim potrpljenjem prenašani bolezni, previden s svetotajstvi, v 82. letu starosti v boljšo bodočnost.

Pogreb našega nepozabnega bo v sredo, dne 15. januarja 1936, ob 10. uri iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Sv. maša z aduščnica bo v sredo, dne 15. januarja 1936, v župni cerkvi.

Sv. Trojica v Slov. gor., Virovitica, Graz, Sv. Lenart, Sv. Urban, Bjelovar, dne 12. januarja 1936.

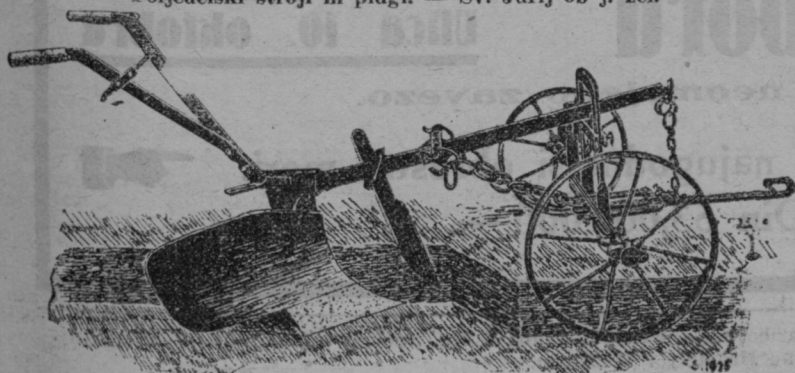
Julijana Kirbischa, soproga. — Rajmund, Marija Mülleret, Angelina Sadu, Karl, Julijana, Avgusta, Emillija Jandrašič, otroci. — Gabrijel Jamnik, svak. — Vera Kirbischa, Franz Mülleret, dr. Emil Sadu, Fanika Kirbischa, Ivo Jandrašič, sinuhe in zetje. — Vsi vnuki, nečak in nečakinje.

Ko boste potrebovali

plug ali drugo poljsko orodje, zahtevajte pred nakupom v lastnem interesu od nas cene ter vse informacije in pojasnila. Nabavo takega blaga vam olajšajo ugodni pogoji, ki vam jih nudimo. — Samo prvovrstno blago! 75

FERDO SMOLA

Poljedelski stroji in plugi. — Sv. Jurij ob j. žel.

Poročne prstane

14 kar. zlato komad	Din 70.—	srebrne ure	Din 135.—
žepne ure	Din 35.—	zlate ure	Din 230.—
Anker ure Din 50.—, 90.—, 140.—, 160.—		budilke	Din 45.—
zapestne ure	Din 95.—	kuhinjske ure	Din 80.—

M. ILGERJEV SIN, URAR IN JUVELIR
MARIBOR, GOSPOSKA ULICA št. 15. 58

Olajšani plačilni pogoji.

Cenik brezplačno.

Razglas.

Upošteva se sedanje gospodarske težkoče, je vodstvo sanatorija v Mariboru, Gosposka ulica 49, telefon 2358, uvedlo enotne tarife za oskrbo in operacije tako, da stane pri vseh boleznih, ki ne trajajo delj kot deset dni (slepič, kila, golša itd.) sanatorijska oskrba z operacijo in z zdravljenjem vred Din 2500.—, za uradnike vseh vrst, ki žive samo od svoje plače, in za njihove svojce pa Din 2200.—. 51

Kirurg dr. Černič, vodja in lastnik sanatorija.

Izboljšajte okus klobasam z dodatkom specialne dišave Aromatin. 1256

Zahvala.

Po smrti blagopokojnega

GRGIČ MIROSLAVA
podpreglednika finančne kontrole,
izrekamo tem potom zahvalo, ki so z nami sočustvovali, potem se pristržno zahvaljujemo vsem, zlasti g. starešini finančnega oddelka Borec Jakobu, g. župniku Lorenčiču, družini Vraber, g. šolskemu voditelju na Kapli, darovalcem vencev, vsem tovarišem finančne kontrole ter vsem ostalim, kateri so ga spremljali na zadnji poti. Bog plačaj! — Kapla-Maribor, 5. I. 1936.
Zalutjoči ostali.

Inserirajte!

Ugoden nakup!

Otročje jopice po 10, 15 in 20 Din dobite v
TRPINOVEM BAZARJU, MARIBOR
Vetrinjska ulica 15. 1291

Za veliko Celje si je manufakturna trgovina **Franc Dobovičnik v Celju** nabavila za spomlad in poletje ogromne množine vseh najrazličnejših vrst sukna in sploh vsega blaga za obleke od najcenejše do najfinejše kvalitete. Vse to novo blago se prodaja po brezkonkurenčnih, najnižjih cenah. Vsak, ki pride v Celje, naj si ogleda to novo preurejeno, veliko trgovino. Evo dokaze: 4 m sportnega sukna za fantovske obleke Din 52.—, 3 m špricstofa za sportne moške obleke Din 75.—, 3 m ševioškangarna za moške obleke ali ženski kostum Din 90.—, 3 m lepega vzorčastega sukna za moške obleke Din 120.—, 3 m modnega športsukna za moške sportobleke Din 165.—, 3 m modnega temno, vzorčastega sukna za moško obleko Din 195.—, 3 m finega volnenega kangarna, modni vzorci v vseh barvah Din 300.—, 4 m oksforda ali belega platna za Din 20.—. Za neveste za celo obleko od Din 100.— naprej. Šivane odeje in moško perilo iz lastne tovarne najceneje. Priporoča se Vam za nakup blaga za moške in ženske obleke znana tvrdka

Franc Dobovičnik, Celje, Gosposka ulica št. 15
katera Vam jamči za pošteno mero, najnižjo ceno in za dobro kakovost.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

V S A K PREVDAREN SLOVENSKI GOSPODAR
Z A V A R U J E

SEBE, SVOJCE IN SVOJE IMETJE **LE PRI**

VZAJEMNI ZAVAROVALNICI V LJUBLJANI 167

PODRUZNICA: CELJE palača Ljudske posojilnice. GL. ZASTOPSTVO: MARIBOR Loška ulica 10

KRAJEVNI ZASTOPNIKI V VSAKI FARI!

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

Gosposka ulica 23

v Mariboru

ulica 10. oktobra

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—